

MAJNIK

1987*

THOUGHTS

*LETO

36

Avstralija

Moj dom

misli

Slovenija

Moja dežela

Registered
by Australia Post
- Publication
No. VAR_0663

Na zgornji naslovnii sliki je **MARIJA ABORIGENOV** (v darwinski stolnici), spodnja pa kaže našo narodno svetišče **MARIJE POMAGAJ**, Brezje

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

VČASIH dobim pritožbo: "Poslal sem naročnino, a niste odgovorili." Že večkrat sem omenil, da tega ne sporočam: zaradi časa in tudi, ker bi z znamkami zatrošil precej denarja. Tega pa pri MISLIH ni preveč, če hočejo izhajati čim ceneje in imeti čim več naročnikov. Kdor želi vedeti, če sem naročnino prejel, naj ji doda kaj za Tiskovni sklad, pa bo našel svoje ime tiskano v MISLIH.

Včasih me kdo vpraša, če je z naročnino v dolgu. Ko pa zve, da je leto ali več nazaj, takoj protestira, da redno plačuje in mora biti pomota. Ne bom rekel, da sem nezmotljiv – tudi upravnik je samo človek, in pomota rad popravim. A pri mnogih, ki nekaj časa res redno plačujejo, se je najbrž zgodilo pred leti, da so zastali z naročnino. Ker ne pošiljam opominov, leto pa je hitro okrog, je to kaj možno. Tista vrzel se potem vleče iz leta v leto pozabljena, naročnik pa nevede plačuje naročnino na dolg namesto vnaprej. Teh primerov je precej in prepričan sem, da se jih naročniki ne zavedajo. Vsi gotovo ne. Čudim se pa le, da se vest ne oglašča tistim bralcem, ki dolgo vrsto let niso čutili dolžnosti plačevanja naročnine, končno pa se spomnijo in pošljejo šest dolarjev s pripisom "za leto 1987". Menda ne pričakujejo, da bo za vsa pretekla leta upravnik zamižal na obe očesi.

Ob teh vrsticah lažje razumete moje veselje nad rednimi naročniki.

– Urednik in upravnik

misli

(THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language – Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia – Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 – Tel.: (03) 861 7787 – Poštni naslov: MISLI, P.O.BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 6.-; izven Avstralije (Overseas) \$12.-; letalsko s posebnim dogovorom. – Naročnina se plačuje vnaprej – Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo – Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema – Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 – Tel.: (03) 387 8488

VSEBINA:

- Čudež – mati stran 97
 Vabilo na "Marijin večer" – stran 98
 Iz okrožnice "Odrešenikova mati" – stran 98
 Upadanje rojstev v našem narodu – nadškof A. Šuštar – stran 99
 70-letnica Majniške deklaracije – Dr. Jure Koce – stran 100
 Težko je biti Slovenec – Zbral Miša Lajovic – stran 101
 Mati na tujem – črtica – Rezi Marinšek – stran 103
 Prošnja – pesem – Tone Pavček – stran 105
 Umril je Stane Kavčič – Ciril Žebot – stran 106
 Ob materinskem dnevu – Jože Krivec – stran 107
 Iz središča sv. Druž., Adelaide – P. Janez – stran 108
 Marija Slovenec Kraljica – Franc Sodja – stran 109
 Izpod Triglava – stran 110
 Molitev v sv. pismu /Marija/ – P. Tone – stran 112
 Iz središča sv. Rafaela, Sydney – P. Valerijan – stran 114
 Premakljivi svečnik – roman – Lojze Kozar – stran 116
 Naše nabirke – stran 116
 O delu – M. Mahnič – stran 118
 Mirko Žerjav pride – stran 119
 Iz središča sv. Cirila in Metoda, Melbourne – P. Bazilij – stran 120
 Z vseh vetrov – stran 122
 Kotiček mladih – stran 124
 Križem avstralske Slovenije – stran 125
 Tudi s kislim obrazom se da smejati... – stran 128

ČUDEŽ

SONCE daje luč, toploto, življenje. Sonce se razdaja za nas. Sonce je dobrotnik človeštva.

Kako malo smo mi ljudje podobni soncu. Preračunljivi smo in sebični; ne dajemo, pač pa grabimo in neradi se ločimo od svojega...

Toda ti, mati, si drugačna. Podobna si soncu. Daješ, daješ sama sebe. Ljubiš nesebično in si srečna. Ljubila si ga, ko si ga nosila pod srcem, Z veseljem si ga pričakovala, čeprav si vedela, da ti prinaša mnogo skrbi, dela, prečutih noči... V teh žrtvah, v tem predajanju same sebe nebogljenemu bitju, čutiš v sebi moč, čudovito duševno zadovoljstvo in si srečna – mati!

Vsak dan vzhaja sonce izza obzorja našega mračnega planeta – vsak dan vzhaja sonce materine ljubezni izza obzorja mračne človeške resničnosti. Naš hladni svet, poln pravnih odnosov, sebičnih trgovskih interesov in brezumne gonje za denarjem je mrtev. Bog pa z materinstvom obuja življenje, ki ubija smrt. Ljubezen uničuje sebičnost. Čudež! Največji in najlepši čudež!

A svet? Svet se ne čudi.

Čudež, vreden vsega občudovanja, a kdo ga občuduje? Revije, filmi, radio, televizija in knjige molčijo o tem čudežu. Na vse pretege se trudijo, da bi nam prikazali ljubezen prostitutk in ljubic in deklet za zabavo. Kar začudi nas, če kdo poveljuje materinstvo.

Da, človeštvu grozi velika nevarnost. V nas se je zagrizel vsesplošni strah pred materinstvom. V mestih in po vaseh živijo zdrave, mlade žene, a na njihove duše lega strah – ne pred lakoto in vojsko, ampak pred materinstvom. Da bi postale matere, pred tem jih je strah. Vedno več je mater, ki izpovedujejo: "Ne maram otroka, ki ga nosim pod srcem! Sovražim ga!..." Če taki otroci kljub prizadevanju ostanejo živi, so kot od slane poparjeno cvetje. Zdravniki in psihologi ugotavljajo, da njihovi krvi manjka najpotrebnejša sestavina: močni ogenj materinske ljubezni.

V človeku je moč junaštva, sposobnost za žrtev, vdanost in vztrajnost... Najmočnejša pa je ljubezen matere. Ko bo prišla večnost, bo zablestela lepota kraljevih hčera. In njih najlepši diademi bodo – materinstvo.

ZDRAVA MARIJA

Majniško okrašeni oltar Marije Pomagaj
v melbournski slovenski cerkvi

VSAKO LETO,
NA PREDVEČER PRAZNIKA
MARIJE Z BREZIJ,
KI VARUJE SLOVENSKI NAROD
IN SLOVENSKA IZROČILA V SVETU,
23. MAJA,
BOMO V SVOJIH DOMOVIH
PRIŽGALI SVEČE,
PREŽIVELI BOMO VEČER V MISLIH
NA KRŠČANSKA IZROČILA,
KI SO STOLETJA VODILA
NAŠ ROD V DOMOVINI
IN OBLIKUJEJO DANES NAS V SVETU
IN PO NAS NARODE
MED KATERIMI ŽIVIMO.
VABIMO VSE SLOVENCE V DOMOVINI
IN VSE ROJAKE
SLOVENSKEGA IZROČILA V SVETU,
DA SE NAM PRIDRUŽIJO.

To je bil slovesni sklep slovenske narodne skupine, zbrane leta 1976 na mednarodnem evharističnem kongresu v Filadelfiji, ZDA. Ostalim rojakom doma in po svetu se na letošnji "Marijin večer" – v soboto 23. maja – pridružimo z molitvijo in prižgano svečo tudi avstralski Slovenci!

ČLOVEŠTVU je uspelo do čudovitih odkritij in ogromnih dosežkov na področju znanosti in tehnike. Opravilo je velika dela na poti napredka in civilizacije; v najnovjšem času, tako bi mogli reči, se mu je posrečilo pospešiti tek zgodovine. A tisti temeljni preobrat, ki ga je mogoče imenovati "izvirni", vedno spremlja človekovo pot in prek različnih zgodovinskih dogajanj spremlja vse ljudi in vsakogar. To je preobrat med "padcem" in "vstajenjem", med smrtjo in življenjem. Ta preobrat je tudi nenehni izziv človeški zavesti in vesti, izziv celotni človekovi zgodovinski zavzetosti: poziv, naj bi se na vedno stare in vedno nove načine držali poti, kjer "ni padca" in kjer je "vstajenje", če je prišlo do padca.

Ko se vse človeštvo približuje mejniku med dvema tisočletjema, Cerkev s svoje strani z vsem občestvom verujočih in v zedinjenju z vsakim človekom dobre volje sprejema veliki izziv, vsebovan v besedah antifone o "ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati": družno se obrača k Odrešeniku ter njegovi Materi s prosečim krikom: "Pomagaj!" Kajti Cerkev vidi – in to spričuje ta molitev – sveto Božjo Mater v Kristusovi odrešenjski skrivnosti; vidi jo globoko ukoreninjeno v zgodovino človeštva, v človekovo večno poklicanost v skladu z načrtom, ki ga je Bog v svoji previdnosti od vekomaj določil za človeka; vidi jo materinsko navzočo in udeleženo v mnogoterih in zapletenih vprašanjih, ki danes spremljajo življenje posameznikov, družin in narodov; vidi jo, kako pomaga krščanskemu ljudstvu v nenehnem boju med dobrim in zlim, da "bi ne padlo", ali če je padlo, da "bi vstalo".

/Iz okrožnice papeža Janeza Pavla II. "Odrešenikova Mati"/

UPADANJE ROJSTEV V NAŠEM NARODU

IZJAVA SLOVENSKE POKRAJINSKE ŠKOFOVSKE KONFERENCE

SPRIČO dejstva, da med Slovenci nenehno in vse bolj strmo upada število rojstev, se slovenski škofje v zavesti odgovornosti, ki izvira iz naše službe, ob letošnjem velikonočnem prazniku z vso resnostjo obračamo na verne Slovence in na vso slovensko javnost.

Nekatera sredstva družbenega obveščanja nas ob statistiki opozarjajo na vedno večje upadanje rojstev v Sloveniji. Tako je leta 1950 imela Slovenija 1.466.881 prebivalcev in 35.992 rojstev. Leta 1985 je živelo v naši republiki 1.973.151 ljudi, rojstev pa je bilo le 25.933. Tudi v zadnjih letih se število rojstev še vedno manjša. V nekaj desetletjih bi to utegnilo imeti različne usodne posledice za naš narod. Podobno je z našimi rojaki v zamejstvu in izseljenstvu.

Vzrokov za takšen razvoj je več in so zelo različni. Vseh tu ni mogoče posamično navajati niti podrobneje obravnavati. Gotovo je, da jim je treba posvetiti vso pozornost, jih čim natančneje določiti in zastaviti vse sile, da bi jih mogli odpraviti. Vendar pa ne moremo mimo dvoje dejstev, ki sta tesno povezani s sedanjim stanjem. Prvič, javno mnenje na splošno ni naklonjeno številnim družinam; drugič, prekinitve nosečnosti, ki so etično popolnoma nesprejemljive, so pri nas zelo pogostne. To miselnost je treba spremeniti, če hočemo, da bodo zlasti mladi oblikovali novo razmerje do življenja.

S to javno besedo želimo opozoriti ne samo verne Slovence, temveč vse člane našega narodnega občestva, da vsi skupaj in vsak posameznik nosimo odgovornost za prihodnost. Verni kristjani bi se morali tega še bolj zavedati in si prizadevati za pošteno življenje, za telesno in duhovno, etično in socialno zdravje. Z drugačnim odnosom do življenja, do služnja življenju, posebno v zakonu in družini, pa moramo vsi, ne glede na prepričanje, bistveno prispevati k temu, da se ustavi usodno upadanje rojstev, ki se kaj lahko spremeni v pravo umiranje naroda. Posebno prosimo in spodbujamo starše, vzgojitelje in nosilce družbene odgovornosti, naj storijo vse, kar je v njihovi moči, da bo pot v prihodnost pot v življenje.

Naj tukaj izrečemo besedo zahvale in priznanja tistim družinam, ki so odprte za življenje. Njihova velikodušnost je močnejša od nenaklonjenosti okolja in gospodarskih težav. Zaradi takšnih družin smo preživeli v zgodovini; v njih je upanje za prihodnost.

Slovenski škofje podpiramo vsako pošteno vzgojno delo med mladimi, vsako prizadevanje za utrditev in razvoj zakonske skupnosti, spoštovanje in sprejemanje življenja ter velikodušno medsebojno pomoč. Zavračamo pa vsakršno neodgovorno pisanje in širjenje javnega mnenja, ki med ljudi seje malodušnost, življenjsko in нравno otopelost in beg pred osebno odgovornostjo, pa naj gre za nasilno prekinitev nosečnosti, nasprotovanje večjemu številu otrok ali za splošno izmikanje služenju življenju.

Gospodarstvo, tehnične znanosti, zlasti pa medicina se nenehno razvijajo in omogočajo drugačno kakovost življenja. Z veseljem sprejemamo vse dosežke človeškega uma, če njihova uporaba ne nasprotuje etičnemu redu. Hvaležni smo vsem, ki tako ali drugače skrbijo za življenje in ga varujejo. Zavedamo pa se, da zgolj tehnična sredstva ne zadostujejo; za boljšo prihodnost je treba spremeniti osebno mišljenje in odločanje, potrebna je poglobljena etična zavest.

Kristjani smo prepričani, da pri svojih človeških prizadevanjih potrebujemo božjo pomoč. Zato ima naše zaupanje v življenjsko, kulturno, etično in versko prihodnost slovenskega naroda svoj zadnji vir v Bogu, ki je začetnik, gospodar in cilj življenja ter zgodovine. Velikonočna skrivnost Kristusove smrti in vstajenja nam govori, da je življenje močnejše od smrti. V tej veri je tudi temelj našega upanja.

Ljubljana, 6. aprila 1987

ALOJZIJ ŠUŠTAR
ljubljanški nadškof in metropolit
predsednik SPŠK

Ob 70-letnici

"Dvignite glave:
približuje se
vaše odrešenje!"
Dr. A. Korošec

MAJNIŠKE DEKLARACIJE

DR. JURE
KOČE

DNE 30. MAJA 1917 je dr. Anton Korošec kot predsednik Jugoslovanskega Odbora v dunajskem parlamentu prebral zahtevo po združitvi vseh Slovencev, Hrvatov in Srbov v okviru Avstro-ogrske monarhije. Ta zahteva, ki nosi zgodovinsko ime MAJNIŠKA DEKLARACIJA, je takoj po proglasitvi kot plamen sprožila nepopisni val navdušenja, ki je zajel — kakor še nikoli poprej — vse kraje in vse plasti slovenskega naroda. Ta dinamika navdušenja je našla izraz v nešteti shodih, javnih zborovanjih in zbiranju podpisov za Majniško deklaracijo kot dokaz solidarnosti slovenskega naroda z zahtevo dr. Korošca po popolni svobodi in neodvisnosti.

Zgodovinsko dejstvo je, da je Majniška deklaracija zedinila ves slovenski narod tako globoko in tako vsestransko, da je upravičeno reči, da je to bila dejansko ENOTNA FRONTA SLOVENSKEGA NARODA, fronta resnično občutene, kristalno čiste narodne zavednosti, brez primesi kakršne koli tuje ideologije.

Da je to bila res enotna fronta slovenskega naroda, nam nazorno in prepričevalno potrjuje dejstvo, da je ljubljanski knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič prvi podpisal Majniško deklaracijo in tako s svojim škofovskim plaščem zaščitil vse ostale podpisnike pred avstrijskimi oblastmi. Te so bile od vsega začetka sovražne gibanju za Majniško deklaracijo in so celo prepovedale zbirati zanjo podpise na Koroškem.

Da se pokaže solidarnost, sta bila med prvimi podpisniki liberalna prvaka Gregor Žerjav in dr. Albert Kramer, a spomenico z več kot 200.000 podpisi je osebno izročila dr. Korošču gospa Franja Tavčarjeva, žena pisatelja Ivana Tavčarja. Take spomenice in s tako visokim številom podpisov ne najdemo nikjer v zgodovini.

Brez dvoma predstavlja Majniška deklaracija najlepši biser v teku naše zgodovine ter imamo vso pravo in dolžnost biti nanj ponosni.

Na žalost Majniška deklaracija ni bila izvedena tako kot je bila programsko zamišljena po svojih očetih.

Vidovdanska ustava, proglašena 28. junija 1921, je uvedla centralistično ureditev nove države namesto federativne, kot jo je skupaj z narodnimi poslanci Slovenske ljudske stranke zahteval dr. Korošec in ga je v tem, žal tudi neuspešno, podprl Stojan Protić, eden najuglednejših prvakov Radikalne stranke. Toda po dvajsetih letih je le prišlo do spoznanja, da sta dr. Korošec in Stojan Protić imela prav: začelo se je z likvidacijo centralizma, a žal prepozno. Na katastrofalno nesrečo vseh narodov Jugoslavije je prišlo do tragičnih dogodkov, ki so zapletli državo v požar druge svetovne vojne in s tem ne samo preprečili izvedbo federativne ureditve, ampak vrgli slovenski narod pod jarem brezbožne komunistične diktature.

Vendar duh Majniške deklaracije ni umrl. Zaupajmo, da bo z božjo pomočjo preizkušani slovenski narod enkrat le dočkal "vstajenja dan", da si bo suvereno sam krojil svoje zakone, kot je to predvidevala Majniška deklaracija.

Slika Dr. Antona Korošca
iz časov Majniške deklaracije

IT'S HARD TO BE A GOOD SLOVENE je naslov članka, katerega je prinesla 11. aprila letos svetovnoznana angleška revija "The Economist", ko obravnava v letošnjem februarju izdano številko 57 ljubljanske NOVE REVIJE.

NOVA REVIJA je namenila celo izdajo šestnajstim "Prispevkom za Slovenski nacionalni program". V uvodu je uredništvo med drugim napisalo tudi sledeče: "Pričujoča številka 'Nove revije' prinaša filozofske in sociološke razprave ter eseje, ki se ukvarjajo s problematiko slovenskega naroda. Vsi ti članki pa povrsti razodevajo skrb zaradi krize, v kateri so se Slovenci znašli v Jugoslaviji in se kaže v posebni malodušnosti, v množičnem izseljevanju in v visokem koeficientu samomorilnosti."

Nato uvodnik nadaljuje: "Prispevki za Slovenski nacionalni program prihajajo v javnost v trenutku, ko se o prihodnosti slovenskega naroda sprašujejo mnogi kulturni in politični delavci."

"O narodni eroziji" je eden teh člankov, ki ga je napisal Drago Jančar pod naslovom "Slovenski eksil" ter članek začenja takole:

"Novodobna slovenska duhovna, kulturna in v nekem smislu celo politična zgodovina se začne v znamenju izgnanstva."

Nato nadaljuje in opisuje Trubarjevo delo v tujini in pa Cankarjeve misli o izseljenstvu, ter pravi: "Dejstvo je, da so posledje izseljevanja, izgnanstva, razseljevanja in asimilacija slovenska zgodovinska, fizična in duhovna resničnost."

"Če so za čas pred prvo svetovno vojno značilni predvsem ekonomski razlogi in polnijo ladje v Trstu predvsem obubožani slovenski kmetje, se neustavljivi reki izseljencev med obema vojnama pridruži že tudi tipična politična emigracija iz Primorske kot posledica fašističnega nasilja in zatiranja.

A tudi konec druge vojne, ki naj bi po zmagovitem narodnoosvobodilnem uporu razrešila slovensko vprašanje v socialnem in kulturnem pogledu, pa tudi kot vprašanje nekakšne državne organizacije, reke izseljevanja ni zaustavil niti zaježil.

Najprej politična emigracija v letih po vojni, zatem pa v petdesetih in šestdesetih letih nova ekonomska emigracija, ki ji danes pravimo zdomstvo. Toliko in celo več, kot je zdomcev odšlo, se je v Slovenijo priselilo ljudi iz drugih jugoslovanskih republik. Pisani in raznovrstni emigraciji se je pridružila nova: zdaj ni šlo več samo za ljudi, ki bi odhajali zgolj s trebuhom za kruhom. Odhajali so ljudje, ki so iskali boljše možnosti, visoko kvalificirani delavci, strokovnjaki. Tudi številni intelektualci, zdravniki, univerzitetni učitelji. In še odhajajo."

Nadalje Jančar opisuje poglede Edvarda Kocbeka na izseljenstvo ter izseljence in njih "ponižanje in te-

Težko je biti dober Slovenec

MISA LAJOVIC

lesnih bolečin, ki so jih pretrpeli naši ljudje, polagajoč temelje tujemu blagostanju". K temu pravi Jančar: "Ali samo tujemu? Ali niso polagali temeljev tudi svojemu lastnemu blagostanju in blagostanju svojih otrok? Ali niso gradili svoje lastne, enkratne, posamične, svobodne, podjetne in odprte eksistence? Kocbek je ostal svojemu predvojnemu prepričanju o usodni zavezi svojemu občestvu zvest. Preživel in do-trpel je osamitev, ponižanja in nesvobodo doma, nikoli se ni odločil za pot v eksil. Svoj eksil je preživel doma, med svojimi ljudmi. In mnogi drugi intelektualci prav tako. Morda bi Kocbek za svoje dobro bolje storil, ko bi odšel . . .

In vendar se sprašujem: ali so res kri, zemlja, jezik, kultura tista zaveza, ki stoji nad posamično eksisten-co, nad možnostjo polnega človeškega uveljavljanja, ki je na tujem mogoče, doma pa ne?

Ali je res mogoče vsem tistim, ki so odšli, očitati nezvestoto tem nepreklicnim etničnim vrednotam, šibek značaj?"

"Ali smo kdaj pomislili na dejstvo, da so bili Slovenci v vsej zgodovini izseljevanja, poleg tega, da so trpeli in delali za druge, kot posamezniki tudi izjemno prilagodljivi, sposobni in uspešni v svojih novih domovinah? Kakor da so nekateri šele tam prav zadihali in razmahnili svoje raznovrstne talente. V roke je treba vzeti samo knjigo SLOVENIAN HERITAGE, ki jo je uredil Edward Gobetz in izdal Slovenian Research Center of America Inc.

Vrsta katoliških škofov, od Baraga naprej, politiki, senatorji, župani, zdravniki, znanstveniki. In množice nasmejanih obrazov, ki gledajo s fotografij na etničnih, političnih, kulturnih folklornih prireditvah, v svojih lepih stanovanjih, na delovnih mestih, pred svojimi fabrikami in posestvi.

In navsezadnje: danes ni neznan podatek, da je ta hip po svetu raztresenih za eno celo univerzo vrhunskih, navrh vsega še zmeraj slovensko govorečih znanstvenikov.

**Bled, najlepši biser
Slovenije – moje dežele**

Kako naj ta dejstva spravimo v sklad z našo predstavo o nesrečnih, obupanih in človeško zatrtih izseljencih?

Tam v daljnih petdesetih letih so v našo družinsko socialistično in predmestno revščino prihajali paketi iz Amerike. Ponošena oblačila, (...) majica z napisom Red Devils, za katero danes mislim, da je pošiljatelj ni poslal brez misli na pomenljivost napisu.

Pošiljatelj je bil očetov stric, ki se je izselil ob koncu prve vojne, človek ki je uspel. Še pogostejša kot paketi so bila pisma, v katerih je naš Amerikanec dajal očetu navodila glede nekaterih zapuščinskih zadev.

Vendar pa je bilo videti, da se vsaj toliko kot za svoje premoženje v stari domovini zanima tudi za duhovno stanje svojih sorodnikov. V nobenem pismu namreč ni manjkalo tudi navodil za obiskovanje maš in za molitve, sleherni se je končalo z rotitvami, naj ne pozabimo Jezusa Kristusa, Odrešenika našega, ki je za nas krvavi pot potil.

Nikjer ni bilo sledu o obupu in žalosti ubogega izseljenca, o njegovi duhovni okrnlosti in obupu. Ubogi izseljenec je bil v vsakem oziru superioren; imel je denar, pošiljal je pakete svojim sorodnikom, dajal je navodila, skrbelo ga je stanje njihovega duha v komunizmu. (...) On pač ni bil ubog. Ubogi smo bili mi v domovini, materialno in duhovno."

Jančar nato piše o slovenskih izseljencih v raznih državah in se ustavi tudi v Južni Ameriki:

"Še manj vemo o argentinski slovenski skupnosti, tisti, ki je odšla v svojo diasporo skozi stebre Ljubelja v letu 1945. Ne vem, ali gre za naključje ali za zavestno odločitev, vsekakor pa vidim v dejstvu, da sta se prav obe najštevilnejši slovenski politični emigraciji znašli v isti deželi, svojevrstno ironijo zgodovine ali usode.

Prva emigracija je bežala iz Primorske pred fašističnim preganjanjem po prvi vojni, druga pa po drugi vojni pred komunizmom. Zelo pomenljivo je, da je prav ta, druga, politična emigracija med vsemi slovenskimi ljudmi, ki so se znašli na tujem, ohranila svoje slovenstvo v najbolj profilirani obliki. Ohranili so jezik, kulturo, tradicijo, v svoje izgnanstvo so ponesli vero, narodno zavest, politično prepričanje in vse to tudi obdržali."

"Problemi slovenskih ekonomskih izseljencev," piše dalje, "zlasti tistih po zadnji vojni, so znani. Tako imenovani 'zdomci' so rezultat klavnih ekonomskih možnosti doma. (...) Prav med tako imenovanimi zdomci je največ ljudi, ki jih ni pognala na tuje brezupna beda, pač pa prav nemožnost, da bi tukaj razživel svoje delovne sposobnosti. Volja, nekaj narediti iz sebe, poiskati svet, kjer je to voljo mogoče uresničiti."

Pisec na kratko oriše težave izseljencev – taborišča, tavanje po tujih deželah itd, skoraj vsi so to doživeli – in na to: "Vsem pa je skupna vsaj ena stvar: odšli so ali pa so morali oditi iz DRŽAVE in DRUŽBE, v kateri ni bilo mogoče svobodno živeti, delati in ustvarjati v skladu s svojimi predstavami o svobodnem življenju, delu in ustvarjanju. (...) zmeraj je bila država tista, ki jim ni omogočila odprtega in intenzivnega ter svobodnega ekonomskega, političnega, intelektualnega žitja in bitja – nikoli domovina. Država, iz katere so odšli, se nikoli ni imenovala Slovenija."

Jančar pravi dalje, da so mnogi ekonomski izseljenci hkrati z državo zavržili ali izgubili tudi domovino. Drugače je s političnimi izseljenci: "Slovenski izgnanci, ki so odšli po letu petinštirideset, pa so to državo – Jugoslavijo s Slovenijo v njej – hoteli, vendar so hoteli drugačno. Država, kakršna je nastala po njihovem porazu, je bila komunistična. Sovražili so jo in ona je sovražila njih. Državo so izgubili, a še z večjo

močjo so se oprijeli domovine. Mati – Domovina – Bog!”

V nadaljnem odstavku pisec pripoveduje o svojem potovanju v ZDA, kjer je srečal mladi ameriški par, ki se je preselil tisoče kilometrov od domačega kraja, da najde nove življenjske možnosti. Pri tem razmišlja:

“Slovenec se nima kam preseliti – na drugem koncu dežele ga čakajo enake zamejitve in frustracije, enake družbene blokade (...) sam sem včasih razmišljal o tem, da bi se preselil v Trst (...) toda ko sem malo bolje spoznal tamkajšnje razmere, sem se nad svojo nepremišljeno sanjarijo zgrozil (...) če hoče Slovenec resnično kaj radikalnega storiti, potem se ne more preseliti, ampak se mora izseliti – v tujino.”

“Ko bo objektivni raziskovalec nekoč v prihodnosti pisal zgodovino slovenskega eksila, se bo moral temeljito ukvarjati z nenavadnim pojavom: s slovensko argentinsko enklavo. S tistimi petnajstimi tisoči, ki so odšli leta petinštirideset s Koroške. Ugotovil bo, da jih je bilo štirideset let pozneje še zmeraj isto število ali le znatno manj, zakaj tudi njihovi otroci so vsi go-

vorili slovensko in se čutili Slovence . . . zakaj samoslovenstvo se je tam izkazalo za mogoč in čvrst temelj obstoja neke človeške skupnosti. To samoslovenstvo je utemeljeno na tragičnosti, na žrtvah, na trpljenju, na dvanajst tisoč mrtvih, ki so jih brezumno pobili njihovi bratje.”

Jančar je svoj izvrsten članek – mnogo obširnejši od teh nekaj izvlečkov in neverjetno zanimiv, poln globokih razmišljanj o emigraciji kot taki in njen vpliv na slovenstvo, v eksilu in doma, končal takole:

“In mi v Sloveniji, ki smo morda še komu dom, se moramo jasno zavedati: dokler slovenstvo v domovini ne bo omogočalo človekovega bivanja v njegovi totalnosti, to pa pomeni celovito in popolnoma svobodno izživljanje njegovih nazorskih, duhovnih, kulturnih, političnih, gospodarskih zmožnosti in hotenj, toliko časa se ne bomo srečevali samo z množičnim izseljevanjem in drugimi etnocidnimi pojavi, ampak bomo drugim in sebi vse bolj postajali brezdomstvo. Dokler se vsi skupaj ne znajdemo v eksilu.”

Mati na tujem

MATI Martina se je nerodno obrnila v postelji in pogledala na uro. Šele dve po polnoči! Kako se počasi pomikata kazalca naprej in kako je noč dolga! Tako bi rada zaspala, pa ni mogla.

“To je od samega poležavanja,” je vzdihnila. Koli-ko takih neprespanih noči je že šlo mimo nje in koliko jih bo še! Tipala se je po bolečem mestu, se s trudom vsedla, vzela zdravila, spila malo vode in zaprla oči.

Potihoma so se odprla vrata in njena hči Milica je bosa stopila k postelji. Pramen luči iz sosednje sobe je osvetlil materin blede obraz.

“Kako jo je bolezen vzela!” se je zgrozila. Pa sedaj vsaj spi. Drugikrat je jamrala vso noč in vsa zdravila ji niso pomagala. Po prstih je spet odšla in skrbno zaprla vrata za seboj.

Mati Martina je odprla oči. Le naj hčerka misli, da spi, saj je tudi ona dosti noči prečula zaradi nje.

Z nočne omarice je vzela rožni venec in pričela moliti. In v molitvi je zadremala. Ropot letala, ki je letelo nad hišo, pa jo je spet zdramil. Vedno, kadar je za-

slišala letalo, se je spomnila lastnega prihoda v to deželo. Prišla je na obisk k hčerkinini družini v Argentino.

Toliko časa jo je hčerka prosila, naj pride sem, da bi jo vsaj še enkrat videla, da se je nazadnje odločila. Zadnje nedeljo pred odhodom je poromala na Brezje in se Materi božji priporočila za srečno pot. Bala se je vožnje v tako daljo.

Zadnje dni je vsa zaskrbljena hodila po hiši in okoli nje. Še celo v kurnik je zlezla, preštevala kokoši in jajca in sin Stefan, gospodar, se je smejal: “Kar zdi se mi, da ti že ne boš videla Amerike!”

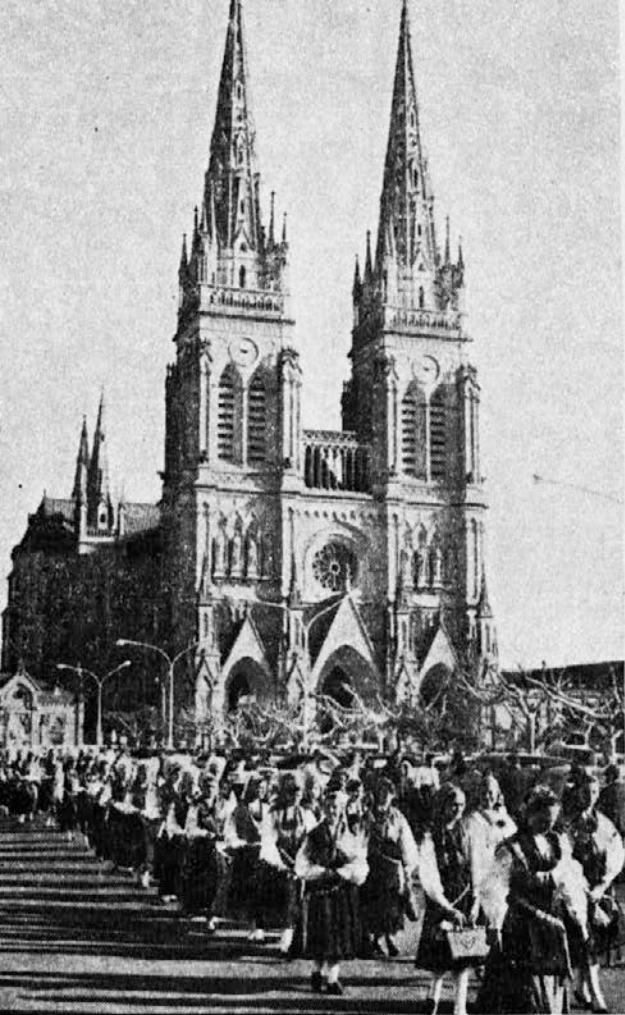
“Ne reci tega,” se je prestrašila.

“Ne, saj ne mislim tako,” se je popravil, “ampak enostavno se boš zadnji trenutek premislila in ostala.”

Pa se ni. Pospremili so jo na vlak in ob slovesu se je najmlajša vnukinja stisnila k njej: “Stara mama, pa kmalu se spet vrni!”

+

Nazadnje vožnja le ni bila tako huda, kot se je bala. Le enkrat je letalo zajel vihar; bliskalo se je in grmelo

Procesija narodnih noš argentinskih Slovencev na romanju k Marijinemu svetišču v Lujánu.

in mati Martina je iz torbice potegnila brezjansko podobico in takoj ji je bilo laže.

Na letališču jo je čakala vsa hčerkin družina. Objemali so se in se zadovoljni nasmihali. Nepoznani vnučki so ves čas silili v staro mamo in obenem gledali njeno temno ruto na glavi in njene zgarane roke. Hčerka, njena Milica, že ni bila več tista mala punčka, kot si jo je v duhu ves čas, kljub vsemu, predstavljala. Bila je krepka žena in mati štirih otrok, "samih pobov", se je smejala. Tudi zet ni bil, že davno ne več, tisti pastirček kot nekdanj . . .

Doma jo je hčerka peljala v čedno sobico.

"Veš, res ni prav velika, a zate smo jo prizidali. Upam, da se jo boš privadila."

Mati se je zavzela: "Zame ste jo zidali in tako lepo opremili? Pa saj ne bom celo večnost tukaj."

+

Ne, celo večnost res še ne, a s tistih prvotnih treh mesecev so nastala tri leta in še čez. Sin Štefan jo po

pismih sprašuje, če ne misli več nazaj. Hčerka pa ji prigovarja, naj ostane. Saj ji ni nič hudega. Vsi so dobri do nje in še fantini menda njo bolj ubogajo kot lastno mater. Tujemu jeziku se res še ni kaj prida privadila, pa saj doma vsi slovensko govorijo in sosedje so Slovenci. Neštetokrat se pogovarjajo o daljnih domačih krajih in fantki strme ob zgodbah, ki jih ve stara mati.

Razkazali so ji mesto, tudi na deželo so jo peljali. Spoznala je reči, o katerih se ji ni niti sanjalo. Zlahka se je dala pregovoriti, da je podaljšala svoj obisk. Saj doma bodo že prestali brez nje. Vse, dokler ni prišel mesec maj, ni čutila domotožja. Takrat pa se je nekaj zganilo v njej. Ne, saj ni manjkalo ne cvetja in ne zelenja, ali v cerkvi ni bilo zornic in ne na vrtu šmarnic. Bilo je predaleč, da bi vsako nedeljo hodili k slovenski maši; tuj duhovnik je pridigal, ona pa ga ni razumela. Peli so lepe, a tuje cerkvene pesmi. Nekdanj je bila cerkvena pevka in rada bi jim sledila, pa nikakor ni šlo.

Takrat pa jo je hčerka vprašala, če hoče na romanje v Luján.

"In kje je to?" se je začudila. Še bolj pa se je začudila, ko se je hladnega majskega jutra znašla pred ogromno baziliko. Cerkev se je napolnila s slovenskimi rojaki. S solzami v očeh je z njimi vred prepevala stare cerkvene pesmi, poslušala pridigo slovenskega duhovnika in vmes goreče molila. Po maši jo je Milica odpeljala v stransko kapelo, kjer je visela podoba naše brezjanske Matere božje.

Pokleknila je pred njo in naenkrat se ji je zdelo, da je v tujini našla košček domovine.

Pa to še ni bilo vse. Pri malici ob reki je srečala Meto, nekdanjo mladostno prijateljico. Koliko sta si vedeli povedati po tolikih letih!

"Ne, dragi moji," je vesela zavrnila vnuke, ko so jo vabili s seboj, "kar sami pojdite s čolnom po reki ali v muzej! Drugič bom šla z vami."

Skupaj s hčerko in Meto se je uvrstila k popoldanski procesiji in navdušeno gledala na cerkvi obešeno papežovo in slovensko zastavo. Obličje ji je sijalo ob pogledu na številne narodne noše.

Domačini so se ustavljali in gledali urejeno procesijo, slovenska molitev pa je s petjem odmevala po prostornem trgu.

+

Mesec dni je živela mama v spominu na Luján. Od tam je prinesla podobice in razglednice ter jih pošiljala domov v pozdrav. V tistih dneh jo je hčerka pregovorila, da bo ostala pri njih.

+

Naslednje leto je Milica ravno v maju rodila hčerki-

co. Odložili so romanje in se veselili punčke. Bratje se kar niso mogli nagledati sestrice.

+

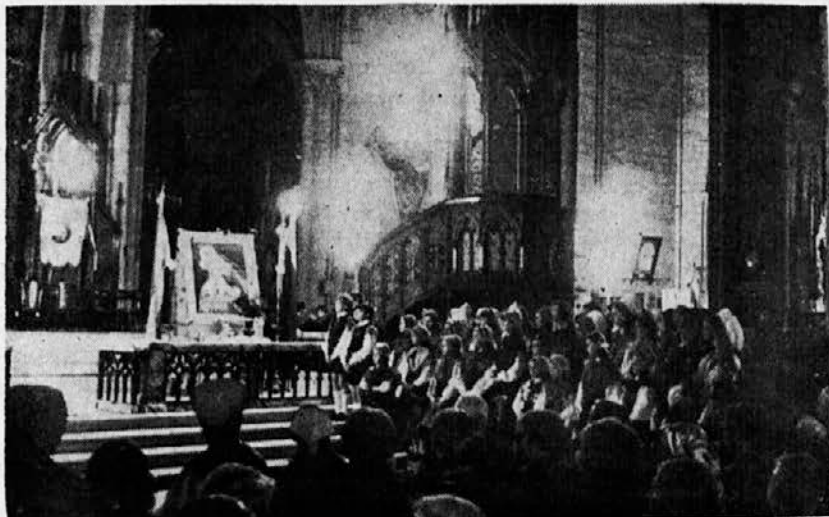
"In lansko leto – kaj je bilo v lanskem letu, da nismo šli v Luján?" je izmučeno pomislila. Ni se mogla spomniti. Spet se bliža mesec maj in – če ji bo Marija pomagala s postelje, ji obljublja, da bo šla letos na romanje, pa četudi še tako težko. Naj se potem

zgodí božja volja, samo, da še enkrat pride do Marije. Do iste Marije, tukaj in tam, le pod različnimi imeni, a vedno iste Pripročnjice pri Bogu za nas vse!

+

Ko je budilka metala s postelje šolske zaspance, je spet Milica tiho stopila v sobo k materi. Našla jo je, po dolgem času, v globokem spanju. In na njenih uvelih licih je igral rožnat smehljaj.

REZI MARINŠEK

Argentinski Slovenci, zbrani na romanju v Marijinem svetiscu v Lujanu pred podobo naše Marije Pomagaj

Prošnja

Dajte vse rože tega sveta,
vse rože ženam,
ki bodo rodile!

Jagode prošenj so dozorele
na ustnicah malih otrok,
fantkov in deklic –
nikoli rojenih.

Radi bi tekli po tratah zelenih
za pisano srečo metuljev rumenih,
radi bi rastle ko trave, ko jelke,
zrli v oblake, poslušali pesmi
rojstva, ljubezni,
ljubezni, življenja
in ne samo smrti,
ne samo smrti!
In onemeli so, vame zazrti
stari obrazi malih otrok,
dokler se zganil ni gozd drobcenih rok,
kot bi se ustne velike zganile:

Dajte vse rože, dajte vse rože
materam, ženam,
da bodo rodile!

TONE PAVČEK

Umril je Stane Kavčič

V PETEK dne 27. marca 1987 je v Ljubljani nena doma umrl za srčno kapjo v 68. letu svojega življenja STANE KAVČIČ, bivši predsednik Izvršnega sveta slovenske republike v letih 1967-72.

Mlajši Slovenci so komaj vedeli zanj. Po leninistično-stalinistični "omiki" po Kavčičevi odstitvitvi tudi slovenska sredstva javnega obveščanja njegovega imena niso več omenjala. Ne le politično, temveč za javnost sploh, je Stane Kavčič "umrl" že leta 1972 kot slovenska žrtev jugopartijske čistke mlajših političnih prvakov v treh poglavitnih republikah – na Hrvaškem, v Srbiji in Sloveniji – po odločitvi staropartijskega vodstva na generalski pristavi v Kardordjemem 1. decembra 1971.

V letih Kavčičevega predsedovanja je vlada slovenske republike dobivala vedno več pristojnosti. Ustavne spremembe, sprejete 6. junija 1971, so končno proglasile republike za nosilke izvirne suverenosti. Politična pomembnost Staneta Kavčiča je bila v tem, da se je kot predsednik slovenske vlade novih ustavnih prerogativ tudi dejansko posluževal in temu primerno vodil vladne posle ter pripravljaval dolgoročni program slovenskega narodnega razvoja. Po skoraj petindvajsetih letih centralistične jugopartijske diktature je Stane Kavčič predstavljal prehod k uveljavljanju slovenske politične samostojnosti in slovenskih gospodarskih možnosti.

Pomen Staneta Kavčiča v povojni slovenski zgodovini je še večji, ako pomislimo, da je moral delovati v okviru leninističnega enopartijskega sistema. Toda kakor se je brez pomisleka vrgel v uveljavljanje pridobljene ustavne suverenosti slovenske republike, tako je tudi iskal možnosti za politično udejstvovanje ogromne večine Slovencev, ki so bili dejansko razdržavljeni, ker niso bili člani komunistične partije. Ker Kavčič seveda ni mogel ukiniti političnega monopola ("vodilne vloge") komunistične partije, je v njegovem razdobju zaživela zamisel, naj bi se vsaj v Sloveniji papirnata Socialistična zveza iz dotedanje "fronte" za komunistično partijo postopoma razvila v dejansko drugo politično organizacijo, bolj in bolj neodvisno od komunistične partije.

Dokler je Stane Kavčič bil živ, nisem javno govoril o svojem obisku v Ljubljani avgusta 1968. Ob njegovi smrti pa čutim kot neko svojo posebno dolžnost, da opišem tudi to epizodo iz Kavčičevega razdobja povojne Slovenije. O tem obisku bom govoril v bližnji knjigi svojih zgodovinskih razmišljanj. Tu bom samo omenil, da sem Ljubljano obiskal na povratku s štu-

djskega bivanja v Pragi, kjer je tedaj poskušal prehod iz komunistične diktature Aleksander Dubček.

Pod vtisom velikih spreminjanj na Češkoslovaškem sem iz Prage poslal kratko pismo predsedniku Stanetu Kavčiču, v katerem sem povedal, da bi na povratku v Ameriko rad obiskal Ljubljano in tam govoril z nekaterimi ekonomisti, ker nameravam primerjati reforme na Češkoslovaškem z onimi v Sloveniji in Jugoslaviji. Prejel sem pritrdilen odgovor. V Ljubljani so mi pripravili sestanek na Ekonomskem institutu in mi na mojo prošnjo ter moj račun rezervirali sobo v Hotelu Lev. To je zadovoljilo moje iskanje varščin, brez katerih ne bi bil šel v Slovenijo. Obisk je bil obojestransko tvegan, ker so vojnodobni Vosovci organizirali zoper moj obisk številne politične pritiske. Kavčiča tedaj ni bilo v Ljubljani. Spremljal je predsednika Tita na nenadnem obisku k Aleksandru Dubčku, ki naj bi pomagal odvrniti pretečo sovjetsko nevarnost. S Stanetom Kavčičem se tudi pozneje nisem srečal.

Konec julija 1969 se je vsa Slovenija, uradna in ne-uradna, dvignila v enoglasni "cestni protest", ko je zvezna vlada v Beogradu v nasprotju z dogovorom s Svetovno banko v Washingtonu uporabila za neke ceste na jugu štirideset milijonov dolarjev, ki so bili namenjeni za prepotrebno slovensko avtomobilsko cesto. Slovenski cestni protest je zaradi arogantne nove diskriminacije proti Sloveniji postal edinstveni izraz izredne popularnosti nove slovenske politike pod vodstvom Staneta Kavčiča.

Kavčičevi staropartijski nasprotniki so ob čestnem protestu znova poskušali, da bi Kavčiča očrnili pri Titu in ga vrgli z oblasti. Mojo intervencijo pri Svetovni banki za zanikano slovensko avtocesto so pri tem uporabili kot izgovor. Začeni z izpadom Edvarda Kardelja na izredni seji partijskega vodstva v Ljubljani 26. avgusta 1969, so se poslej vrstili javni napadi na "Žebota" kot evfemizem za kampanjo proti Kavčiču. Ti napadi so končno dosegli, da je slovenski Izvršni svet ustavil slovenski cestni protest. A Kavčič je še več kot dve leti ostal predsednik slovenske vlade.

Slabih šest mesecev po izglasovanju končnih ustavnih sprememb, v začetku junija 1971, je po nerodnem razvoju v Zagrebu prišlo do že omenjenih političnih čistk na Hrvaškem decembra 1971 in v začetku 1972. V teku leta 1972 so prišle na vrsto še ostale republike, kjer so bili republiške vlade prevzeli bolj razgledani in s preteklostjo manj obremenjeni mlajši komunisti. Za Savko Dabčević-Kučar v Zagrebu so v letu 1972 od-

stranili tudi predsednika srbske vlade Marka Nikežiča in pa Staneta Kavčiča v Ljubljani. Tako se je represivno končala tudi kratka politična "pomlad v Jugoslaviji". Poslej je šlo vse narobe. Nova politična vodstva v republikah se medsebojno niso spoštovala, ne si zaupala, ker so njih nosilci bili izbrani v Beogradu. Tako se je novi ustavni sistem večnarodne Jugoslavije namesto enakopravnega sodelovanja suverenih republik izrodil v avtarkično zapiranje vase, od občin navzgor.

Naj zaključim te obsmrtne misli o Stanetu Kavčiču, prvem in doslej edinem slovenskem državniku v povojni Sloveniji, z naslednjo anekdoto, ki sem jo takrat slišal v Ljubljani. Na nekem sprejemu je Stane Kavčič v krogu, v katerem so vsi držali v rokah kozarce s to ali ono pijačo, dvignil svoj kozarec, napolnjen s kockami ledu. "To so velika gospodarska podjetja v zahodni Evropi," se je Kavčič namuznil. Nato pa je v kozarec ledu nalil slovenskega vina, ki je napolnilo praznine med ledenimi kockami, in pristavil: "To pa je obetavni gospodarski doprinos Slovenije v ev-

ropskem merilu." Vsi so razumeli.

Ko Slovenci ob ponovni veliki preizkušnji svoje narodne odpornosti sredi globokih gospodarskih težav – ki kričijo o zgrešeni jugoslovanski politiki po onem sestanku v Karadjordjevem decembra 1971 – žalujejo ob grobu Staneta Kavčiča, slovenskega državnika izpred dvajset let, ki je bil najprej Slovenec in šele nato komunist ali socialist kakršnekoli že vrste, se je vredno zamisliti: Kako drugače bi moglo danes biti v Sloveniji, ko bi ne bilo usodnega Karadjordjeva in bi Stane Kavčič bil mogel položiti trdnejše politične temelje takrat komaj priborjeni slovenski suverenosti in obnavljajoči se slovenski gospodarski sposobnosti!

Tudi svobodni Slovenci v svetu se moramo v tem smislu pokloniti spomenu Staneta Kavčiča. Naj ob tem spomenu nanj Slovence družijo globoko zaupanje, da to, kar je Stane Kavčič leta 1967 začel, nihče več ne more uničiti: Novi slovenski rodovi bodo njegovo delo trmasto nadaljevali – tudi če bi Beograd izsilil uničenje Nove revije, Mladine, Tribune, Katedre in drugih bolj kritičnih glasil.

CIRIL ŽEBOT

Georgetown University
Washington, D. C., U. S. A.

OB MATERINSKEM DNEVU

Ljube mamice!

Danes je vaš dan. Vaš praznik. V resnici bi moral biti vsak dan vam posvečen. Vsak dan, kakor je tudi vsak vaš dan nam darovan. Koliko ljubezni in dobrote se pretaka vsak dan iz vaših src, nam namenjene.

Blagoslovljeni neskončni viri sladkosti in požrtvovalnosti, ki nikoli ne usahnejo! Blagoslovljene vaše roke, ki so trudne in zdela ne, a ne čutijo trudnosti! Blagoslovljena vsaka vaša misel in beseda, ki nas spremlja kot luč, da hodimo po pravi poti! Blagoslovljene vaše oči, ki s svojo čudežno močjo prodrejo v globino otroških srčec in vidijo vse, kar se v njih dogaja!

Naj vam božji Plačnik poplača naše dolgove, ki so vedno večji, mi pa premalo cenimo vašo dobroto! Neizmerna ljubezen naj objame vas, ljube mamice, in nas, da bomo skupaj srečni in od Boga blagoslovljeni!

JOŽE KRIVEC

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

Prazniki Kristusovega vstajenja so za nami. Pustili so nas v trdnem upanju, da bodo za naše vsakdanje življenje obrodili sadove. Vsako leto več rojakov prihaja za praznike v slovensko cerkev. Lepi stari slovenski običaji gotovo pripomorejo k bolj doživetemu praznovanju. Skozi velikonočno tridnevje in na sam praznik je mladina lepo sodelovala, zlasti pri branju svetopisemskih odlomkov. Sodelovanje je vidno znamenje žive skupnosti. Bog daj, da bi to vedno bolj rastlo. Seveda brez naporov in dobre volje ne gre. Sem pa prepričan, da bo naši dobri volji vstali Zveličar podelil svoj blagoslov.

Na praznik Gospodovega vstajenja so bili sprejeti v krog oltarnih strežnikov štirje novi člani: Marko Selan, Filip Ivančič, Olivija Kresevič in Julie Ivančič. Naša ministrantska posadka je zanimiva in pestra obnem. Kar je glavno: radi in s ponosom strežejo. Bog daj, da bodo ostali tudi kasneje v življenju tako navdušeni in zvesti v službi Kristusu.

V osmini velike noči je bilo novo in lepo doživetje za našo adelaidsko narodno skupnost: ponovitev nove maše. Med nami je bil p. Tone Gorjup O.F.M., doma iz Moravč pod Limbarsko goro, ki je pred božičem kot novomašnik prišel za nekaj let na delo med naše izseljence v Melbourne.

Kaj pomeni našim ljudem duhovnik in zlasti novomašno slavje, zgovorno pove obisk v naši cerkvi na to nedeljo (26. aprila). Zelo veliko se je zbralo mladih in starih iz vseh koncev, da pozdravijo novomašnika. Gotovo so nekateri mlajši prvikrat slišali pesem "Novi mašnik bod' pozdravljen". Na začetku maše je predstavnica najmlajših, Danielca Cronin (pravnukinja pokojne gospe Golobove) pozdravila novomašnika in mu izročila slovenski šopek. Nato ga je pozdravila še Rantova Lojzka, s skupno pozdravno recitacijo pa so nastopili dr. Anthony Kresevič, Branko Pahor, Slavi Ivančič in Rosemary Poklar. Med mašo je pridigal sam novomašnik. Njegove spodbudne besede so prijetno odmevale – naj bi nam tudi koristile v življenju.

Po končanem slavlju v cerkvi smo se preselili v našo malo dvorano, ki je bila za to priložnost premajhna. No, malo smo se stisnili, pa je prostor našel vsak, kdor ga je hotel. Naše dobre gospodinje so kot navadno pripravile okusen B.B.Q. in tudi raznega peciva ni manjkalo. Med prijetnim živčavom so novomašniku in zbrani skupnosti prepevali naši pevci. Med zdravico je novomašnik rezal torto, pomagala pa sta mu županja naše občine Mrs. Pens ter Jesenkov Tone. Kar do poznih popoldanskih ur smo ostali v prijetnem razpoloženju.

Prisrčna zahvala novomašniku za tako domače do-

P. Tone –
del živega
pestrega
šopka
narodnih noš
ob adelaidski
ponovitvi
nove maše

živetje. Enako vsem sodelavcem. Naj omenim, da so nekateri prišli za to priložnost k nam iz velikih daljav: iz Whyalle je prišla med nas v narodni noši gospa Marta Zrim z možem Romanom, iz Nuriootpe Končinovi, iz Mt. Gambierja oz. Penole pa Prelčevi in Mežnarjevi, če sem si imena prav zapomnil. Vsi so odhajali na svoje domove veseli in z lepimi spomini. Bog daj, da bi še kaj takega še ponovilo! Treba bo še več moliti za nove poklice.

V zadnji številki sem omenil, da bo letošnja Marijanska procesija, ki jo prireja naša nadškofija, dne 3. maja. Teden dni pred tem datumom je prišlo sporočilo, da bo šele na nedeljo 24. maja, ko obhajamo

praznik Marije Pomočnice, ki je tudi zavetnica Avstralije. V Južni Avstraliji bomo s tem dnevom pričeli Marijino leto. Zato vsi še posebej vabljeni na dan 24. maja popoldne ob treh na zemljišče semenišča sv. Franiška Ksaverija v Rostrevor. Posebej vabljene narodne noše.

Radijska oddaja v priredbi adelajdskega verskega središča je vsako drugo in četrto sredo v mesecu. Poslušate jo zvečer ob 7.30 na valovih etnične radijske postaje 5 EBIFM.

Veroučno mladinsko srečanje v tem mesecu bo 24. maja ob šestih zvečer. Mladinci, ne pozabite nanj!

P. JANEZ

MARIJA, Slovencev Kraljica!

Res, mnoga slovenska srca — od kraja do kraja zemlje razkropljena — se k njej zatekajo.

Njih žuljave roke, obupavanje in hrepenenje, vrisk in bolečina ter ljubezen so pesem "Marijinega naroda".

Toda!

Toda: ali naše življenje sredi dela, v tovarnah, pisarnah, domovih, sredi ceste, v soseskah in izseljenskih kolonijah priča, da smo Marijini otroci?

Vse je odvisno od tega: ali je Marija samo obliž na našo slabotno vernost, ali pa preživljamo svoje življenje pred Marijinimi očmi in zato s krščansko odgovornostjo.

Z vihranjem Marijinega prapora ne bomo rešili slovenskega naroda. Reševali in — tako upamo — rešili ga bomo z globoko vero. To vero so nekoč pradedje prižigali ob Marijinih svetiščih. In nje plamen hrani narod še danes ob njej.

Gre pa za nas, gre zame: ali sem s svojim življenjem Mariji v ponos ali v sramoto!?

Sveta Marija, prosí za nas grešnike!

/ Franc Sodja CM/

KOPRSKA ŠKOFIJA je od letošnjega velikega četrta pod novim vodstvom. Po krizmeni maši, h kateri se je zbralo nad sto duhovnikov, je dosedanji škof dr. Janez Jenko izročil pastirsko palico svojemu škofu pomočniku Metodu Pirihu. V skladu s cerkvenimi predpisi je škof Jenko že pred dvema letoma, ko je dopolnil 75 let, ponudil papežu odstop. Ta mu je dal škofa naslednika, obenem pa ga je naprosil, naj še dve leti vodi koprsko škofijo. Rok naj bi se iztekel v letošnjem maju. Ker pa se je škof Jenko po velikonočnih praznikih namenil obiskati argentinske Slovence, med katerimi bo ostal ves mesec, je že na veliki četrtek odložil breme in čast škofovske službe svojemu izbranemu nasledniku.

“Če sem kdaj koga užalil ali mu storil krivico, ga ponižno prosim odpuščanja. Sam lahko rečem, da ne nosim v sebi ne jeze ne zamere do nikogar . . . Hvala vam za zvesto sodelovanje in ostanite tako tudi ob mojem nasledniku Metodu!” Te poslovilne besede škofa Jenka je pospremlilo dolgo ploskanje, kar sicer ni navada po naših cerkvah.

Za slovo so škofu Jenku poklonili v dar umetniško skulpturo akademskega kiparja Toneta Demšarja, model za podobno umetnino, ki krasí novo portoroško cerkev in predstavlja snemanje s križa na Kalvariji.

Škofu Jenku želimo mirna leta pokoja po dolgi in težavni dobi škofovske službe. Med nami v Avstraliji je bil leta 1968 kot prvi slovenski škof, ko je v Melbournu blagoslovil prvo slovensko cerkev na peti celiní.

DNE 10. MARCA so na ljubljanski filozofski fakulteti odkrili tri reliefe, delo Janeza Boljke. Z njimi so ovekovečili tri stebre slovenske umetnostne zgodovine: Izidorja Cankarja, Franceta Steleta in pa Voje-slava Moleta – ob stoletnici rojstva.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
MEMORIALS P/L
ALDO and JOE

77 KING WILLIAM STREET,
RESERVOIR, VIC. 3073

Telefon:
470 4046
470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

NEKAJ iz pisma, ki je iz domovine prispelo v zdomstvo in ga je objavil naš argentinski tisk: Danes praznujemo 'Dan žena'. V začetku so ga ženske zelo lepo praznovale, potem pa se je tako izrodil, da so se samo še napile in potem prepevale kakor kakšni stari pijanci. Sedaj se o tem zelo sramežljivo govori, nikogar pa ni, ki bi temu prazniku dal kakšno boljše vsebino. Pri vas še praznujete 'Materinski dan' kakor včasih. V časopisju je bilo včeraj natisnjeno besedilo iz nedokončanega ciklusa Via Dolorosa Bojana Štiha pod naslovom 'Bolečina'. Štih piše spomine, kako so praznovali Materinski dan, ko so bili še otroci, kako so o materah pisali naši največji pisatelji. "Kolikor poznam slovensko literaturo, smem misliti, da je slovenski pisatelj odkril v trpeči slovenski materi narodovo moč vztrajanja in kljubovanja. Takoj po vojni je bil prepovedan, oziroma ukinjen materinski dan. V družbenem življenju ga je nadomestil in zamenjal 8. marec, ki nikoli ni bil slovenski praznik. Osmi marec se je zlasti v šestdesetih in sedemdesetih letih v okviru psihologije porabniške in manifestativne družbe spremenil v noro pijansko in amoralno veseljačenje, v bakanalije, ki jim težko najdemo tudi v najbolj razuzdanih in v smrtni grozi in strahu porojenih karnevalskih nočeh vsaj približno primerjavo." (To je napisal Bojan Štih, ki ga na žalost ni več, da bi nas še kaj naučil.)

POSKUSNO skrajšanje delovnega časa je uvedlo 32 slovenskih podjetij. Delati so začela le 40 ur na teden in trdijo, da ne le izpolnjujejo obveznosti temveč jih celo presegajo. Druga podjetja pa skrajšanje delovnih ur opazujejo z zaskrbljenostjo. Smatrajo namreč, da zaradi zastarele tehnologije in pomanjkanja investicijskih sredstev ne bi zmogla obdržati dosedanje produktivnosti, pa tudi ne zagotoviti delavcem dosedanjih osebnih dohodkov.

ZVEZA KOMUNISTOV ne more skriti skrbi, ki jih ima s stalnim osipom članstva. Med leti 1984 in 1986 je v Sloveniji izgubila kar 3,244 članov. Sprašujejo se, zakaj izstopajo zlasti delavci in pa mladi ljudje. Ti naj bi bili vendar najbolj "revolucionarni" člani, pa je ravno narobe. A mladi pravijo, da zanje ZK ni zanimiva, delavci pa povedo, da jih je ZK le malo preveč razočarala . . .

NITI v Sloveniji in niti na Hrvaškem še nimajo odlagališča za radioaktivne odpadke. Zdaj se pogajajo, da bi se odločili za enega skupnega in raziskave v tem pogledu že tečejo. V javnost so dali dve možnosti kot edini: prva je na področju Psunj – Papuk na Hrvaškem, druga pa pri Slovenj Gradcu v Sloveniji. Ker se po černobilski nesreči javnost boji vsega v zvezi z radioaktivnostjo, nihče noče v svoji

blizini radioaktivnih odpadkov. A neke bodo morali požreti strah, če hočejo oblasti imeti jedrsko centralo. Saj se je teh jedrskih odpadkov v Krškem nabralo že za več kot tisoč kubičnih metrov. Spravljeni so za enkrat začasno v 5.200 posodah in čakajo na dokončno varno vskladiščenje.

Razne domače in mednarodne komisije sodijo Krško med najbolj varne jedrske električne centrale na svetu, saj ni bilo v Krškem v vseh petih letih obratovanja nobene radiološke nesreče. Zavračajo tudi razne govornice o okrepjenem jedrskem sevanju in dokazujejo, da je doza sevanja v Krškem za polovico manjša od običajno dovoljene. Toda: ali jim smemo verjeti?

“TURISTIČNI NAGELJ” poklanja že nekaj let ljubljanska televizija kot posebno priznanje najboljšemu turističnemu kraju na Slovenskem, ali pa osebam, ki prispevajo izredno za dobro podobo kakega turističnega kraja. Letos sta to priznanje prejela “blejska graščaka”, kot domači in tuji turisti imenujejo zvesta oskrbnika starodavnega gradu nad Blejskim jezerom. Francka in Florjan Jerman že polnih 36 let oskrbujeta to znano izletniško točko in v vseh letih nista gradu zaprla niti za en dan. Grajski vhod odpreta vsako jutro ob osmih in zapreta kasno zvečer, ko iz grajske restavracije odide zadnji gost. Pa naj bo petek ali svetek, sončni ali deževni dan, ali pa celo zimski z metrom snega — nič ju ni vsa ta leta spravilo s tira. V gradu živita, ga vzorno čistita in urejata ter sta tudi vodiča turistom od ogledu starodavnega poslopja. Samo poleti jima pride na pomoč sin, grad pa razkazuje turistom uradni vodič. In še eno trdita po tolikih letih: niti enega samega dneva nista zabeležila, ko bi bil Blejski grad brez domačega ali tujega obiskovalca.

KRIMINAL od leta 1983 po številu pada, pišejo slovenski časopisi. Tudi številke lanskega leta dokazujejo upadanje: Na ljubljanskem temeljnem sodišču so lani sprejeli 7.073 ovadb polnoletnih storilcev kaznivih dejanj, 959 pa mladoletnih prestopnikov. dočim je šlo v 6.866 primerih za kazniva dejanja neznanih oseb.

ŠTIRINAJST društev za varstvo okolja ima zaenkrat Slovenija. Povezana so v Zvezo, katere letošnji občni zbor je bil že osmi. Na zboru so razpravljali o dejstvu, da imajo za svojo dejavnost premalo denarja, pa tudi premalo članstva, zlasti mlajšega. Obe zadevi, tako denar kot članstvo, sta važni in nujni za uspeh katere koli večje akcije v prid okolja.

PREBIVALCI krajevne skupnosti Štanjel v sezanski občini so dobili dvesto novih telefonskih priključkov, to pa predvsem z lastnim delom. Vsakdo novih naročnikov je moral za svoj telefon poleg denarnega

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vokal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyjski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

deleža prispevati tudi osemdeset ur prostovoljnega dela. Naročniki so sami napeljali 48 kilometrov kabla ter tudi pripravili drogeve za napeljavo. A poročilo pravi, da so kljub zamudnemu delu največ časa porabili, ko so po raznih podjetjih iskali — telefonski kabel. S potrpljenjem in dobro voljo so le spravili skupaj potrebni material, brez katerega bi ne dobili telefonov.

Res moramo priznati podjetnost našim rojakom. Le kaj bi rekli pri nas v Avstraliji, ko bi od novih telefonskih naročnikov zahtevali kaj podobnega?

STANE KAVČIČ, nekdanji predsednik slovenske vlade, je še dan pred svojo smrtjo v marcu časnikarju “Teleksa” med drugim povedal tudi tole:

“Strinjam se z Ribičičem, da je med nama spor o cesti, ki vodi v socializem. On je bil zadnjih petnajst let član sprednje vrste na tej cesti. Korakali so samozavestno in strumno, prepričani o pravilnosti svojih odločitev, zašli pa v krizo, dolgove, nezaposlenost, padanje standarda in produktivnosti dela, v velik razkorak med besedami in dejanji, in sploh v družbeno stanje, ki je sedaj bolj podobno zagretemu kotlu kot pa socializmu. Zadovoljen sem, da nisem bil več pri tem korakanju, in nezadovoljen, ker je bila narodom Jugoslavije popolnoma po nepotrebnem naložena tudi ta velika preizkušnja. Smo se za to borili? Bo eksplodiralo? Tako se sprašujejo mnogi borci, komunisti in državljani.”

Več o Kavčiču berete v članku, ki ga je za to številko MISLI poslal iz Amerike dr. Ciril Žebot.

PINO MLAKAR je med Slovenci znana osebnost. Nekdanji vodilni slovenski baletni plesalec, pedagog in koreograf evropskega formata, je praznoval nedavno 80-letnico svojega plodovitega ustvarjalnega življenja. Z ženo Pio sta leta 1972 za življenjsko delo prejela Prešernovo nagrado.

MOLITEV V SVETEM PISMU

MARIJA NAS UČI MOLITI

TEMNE sence so se spustile z gozdov in nastajajoče jutro je zbuvalo ptice. Na cesti, ki se je spuščala med gozdovi, so padale kapljice jutranje rose. Iz za ovinka je prihajala skupina mladih romarjev. Ko je dolina pod Goro tonila v temo, so razigranih korakov krenili na pot. Zdaj so stopali počasneje. Le tiha molitev rožnega venca na njihovih ustnicah in odmev korakov sta motila jutranji mir.

V pričakovanju, da se bo zdaj oglašil zvon Marijinega svetišča, so si nabirali novih moči. Prehojena pot je uglasila njihova srca in naredila prostor tihim prošnjam k Materi, ki jih je pričakovala. Andreja je letos prvič med romarji. Prosil je za svojo bolno mamo. Franci in Minka se pripravljata na skupno življenjsko pot. Lojze bo čez nekaj tednov odšel k vojakom. . . Že preje so se dobro poznali, to romanje pa jih je še bolj zblížalo.

Sonce je s prvimi žarki obsijalo zvonik, ko so vstopili v svetišče. V klopih na levi in desni so sedeli romarji ter čakali na prvo jutranjo mašo. Že je pristopil duhovnik in pozdravil navzoče. Žejni in lačni Boga so vztrajali v zbranosti, dokler jih ni nasitil. Po končani daritvi so se mladi zbrali ob Marijini sliki: "Mati, po tebi nam je Bog postal bližji, bolj človeški. Ti nas pouči, kako naj se z njim pogovarjamo!"

+ + +

Starozaveznim molivcem – pravičnim, ki so živeli iz vere – se v novi zavezi pridruži Marija. O njej nam največ pove evangelist Luka. V njenem liku se na nek način ponovi Abrahamova zgodba. Obljuba, dana Mariji, je še bolj nenavadna kot obljuba, ki jo je prejel Abraham. Marija božjo besedo posluša in ji sledi. Ona pripravi prostor, kjer se božja Beseda – Kristus – "počloveči", začne bivati kot človek (prim. Jn 1,14).

Lukova pripoved o Mariji se prične z napovedjo Jezusovega rojstva, ta pa je povezana z napovedjo rojstva Janeza Krstnika (Lk 1, 26 – 38 in 1, 5 – 25). To vzporedno pripoved o Jezusu in Janezu Krstniku na-

daljuje Luka vse do konca drugega poglavja svojega evangelija.

Kako je z napovedjo rojstva? V obeh primerih se Bog poslužil angela Gabrijela. V prvem primeru je ta poslan k duhovniku Zahariju, ki je bil pravičen in brezgrajen pred Bogom. Druga napoved velja devici (to je ustaljen izraz za mlado dekle), ki je bila zaročena. V obeh primerih gre za napoved nepričakovane rojstva.

V času prikazanja je Zaharija zažigal kadilo v tempelji. Tempelj pa je bil v Jeruzalemu, ki ga "stari" imenujejo "božje mesto". Marija sprejme angela v preprosti hišici "zakotne vasi" dežele, ki se jo je držal pridevek "poganska Galileja" (prim. 1 Mak 5, 15).

"Ne boj se!" Ohrabrujoča beseda angela (kateri sledi: "Tvoja žena Elizabeta ti bo rodila sina in daj mu ime Janez." in "Spočela boš in rodila Sina, ki mu daj ime Jezus.") je bila izrečena obema. Način, kako jo sprejmeta, je precej različen.

Zaharija je pobožen mož in zvest izpolnjevalec postave. V nasprotju z Abrahamom je Zaharija v dvomu; zahteva znamenje. Želja se mu izpolni: "Ker pa nisi verjel mojim besedam, ki se bodo spolnile ob svojem času, boš onemel in ne boš mogel govoriti do dne, ko se bo to zgodilo" (Lk 1, 20). Zaharijeva nemost je kazena za njegovo nevero, pa tudi znamenje, ki ga je zahteval, da bi veroval.

In kakšno je Marijino zadržanje? Marija se ob angelovem pozdravu vznemiri in premišljuje, kaj naj vse to pomeni. Je v tem pozdravu angela zaslutila edinstveni poklic? Skuša v premišljevanju prodreti v skrivnost tega nepričakanega razodetja? Kot Za-

Božja beseda

ANGEL je vstopil pri njej in rekel: "Veseli se, milosti polna, Gospod je s teboj!"

Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kaj naj pomeni ta pozdrav.

Angel pa ji je rekel: "Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Spočela boš in rodila sina, ki mu daj ime Jezus . . ."

. . . Marija pa je rekla: "Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!"

In angel je šel od nje.

Lk 1, 28 – 31; 38.

Marija tudi Marija zastavlja vprašanje: "Kako se bo to zgodilo, ko ne živim z možem?" (Lk 1, 34). Marijino vprašanje ne razodeva nevere, saj ga je narekovala vera, ki išče razsvetljenje. Angel ji razloži: "Sveti Duh bo prišel nadte in moč najvišjega te bo obsenčila, zato bo tudi otrok, ki bo rojen, svet, in se bo imenoval Božji Sin" (Lk 1, 35).

Marija odgovori na božje razodetje. "Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!" izreče v veri in ljubezni. Ta vzklik je Marijina življenjska drža, ki ne klone ob napovedi starčka Simeona: "tvoja duša pa bo presunil meč" (Lk 2, 35). Njen "zgodi se" se pridružuje Sinovi molitvi: "Oče . . . ne moja volja, temveč tvoja volja naj se zgodi" (Lk 22, 42) in je kmalu zatem tiha pritrditev pod križem (prim. Jn 19, 25).

+ + +

Zakaj smo se tako dolgo zadržali pri napovedi Jezusovega rojstva po Luku? Marijina privolitev v sodelovanje z Bogom je odločilna za nadaljni potek odrešenijske zgodovine. Trenutke, ko se je Bog naselil v Marijini duši in njenem telesu, smemo imenovati molitev. Duhovni pisatelj Romano Guardini je to njeno "molitev" opisal takole:

"Božji Sin je v Mariji po Svetem Duhu postal človek. V oni uri je bila na delu pramoč stvarjenja. Ne tako, kot je ustvarjala svet z ukazujočim 'bodi!' temveč prek srca in duha poklicane. Angelovo oznanilo je obljubljalo, zahtevalo in vprašalo hkrati in odgovor je bil ponižen in pokoren, a tudi svoboden. Kar je bil Odrašenikov prihod za vse ljudi, kar je pomenilo za

Misli, Maj 1987

svet pričetek novega stvarstva, to je bilo zanjo hkrati vstop v najbolj edinstven odnos z Bogom. Življenje, trpljenje, smrt in vstajenje Gospodovo, kar je za nas poroštvo in začetek zveličanja, vse to je bilo zanjo hkrati vsebina najbolj osebnega življenja. Ker je na edinstven način služila odrešenju, je sama zorela v krščansko 'polnoletnost'."

Marijina molitvena drža je vedra in neposredna; pozablja nase in sploh ne razmišlja o tem, da ne bi privolila v sodelovanje z Bogom. Še preden spočne Sina Božjega v telesu, ga spočne s svojo vero.

Tako kot Marija lahko vsak izmed nas nosi Jezusa v svojem srcu. Vsak lahko na nek način "počloveči" Boga, ki je v nas, in sam postane Jezusova podoba za tiste, ki so okrog nas. Marija ne sprejme Odrašenika zase, sprejme ga za svet, za vse ljudi. Tudi naša odprtost zanj nas usmerja k bližnjemu.

+ + +

Poleg Marijine življenjske drža "zgodi se", nas nagovarja tudi njen spoštljiv in razmišljujoč odnos do božje besede.

Že ob angelovem oznanjenju je Marija premišljevala njegove besede. Ko so ji pastirji povedali, kaj jim je bilo rečeno o njenem otroku, je vse to tiho ohranila zase in premišljevala v svojem srcu (prim. Lk 2, 8-19). Skupaj z Jožefom se čudi temu, kar je o njem (o Jezusu) povedal starček Simeon (prim. Lk 2, 25 - 35). Enako si vzame k srcu besede dvanajstletnega Jezusa: "Mar nista vedela, da moram biti pri tem, kar je mojeg Očeta?" (Lk 2, 49).

Marija je iz dogodkov in besed začutila, da v njej deluje božja milost, zato je Bogu izrekla molitev zahvale:

Moja duša poveljuje Gospoda
in moj duh se raduje v Bogu, mojem Rešitelju,
ker se je ozrl na nizkost svoje dekline.
Glej, odslej me bodo blagrovani vsi rodovi,
velike reči mi je storil on, ki je mogočen
in je njegovo ime sveto.

Od rodu do rodu naklanja usmiljenje njim,
ki se ga boji.

Moč je pokazal s svojo roko
in razkropil ljudi ošabnega srca.
Mogočne je vrgel s prestola in povišal skromne.
Lačne je obdaril z dobrotami

in bogate je odpustil prazne.
Zavzel se je za svojega služabnika Izraela
in se spomnil svojega usmiljenja,
kakor je obljubil našim očetom:

Abrahamu in njegovemu potomstvu na veke."

(Lk 1, 49 – 55)

P. TONE

Sr. RAFAEL

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

VELIKA NOČ je za nami. Letos je bila poznejšega datuma. Pred velikonočno nedeljo je bilo sydneyško vreme muhasto, za sam praznik vstajenja pa si nismo mogli misliti lepšega vremena. Tako je bila velikonočna nedelja res "Gospodov dan, ves svet in z lučjo obsijan, saj Kristusova rešnja kri izmila krivdo je sveta", kakor poje himna v duhovniškem brevirju.

Udeležba pri obredih je bila letos nekako srednja. Najbolj je bila seveda obiskana praznična peta maša ob pol desetih na veliko noč, ko je bila cerkev premajhna. Tako je bilo kar okrog trideset mož in fantov v živahnem pogovoru pred cerkvijo. Franc Mramor je montiral dva zvočnika izven cerkve, enega na pročelju in drugega na dvorišni strani. Tako so ti "zunanji" verniki vsaj lahko — hote ali nehoti — poslušali, kaj se dogaja v cerkvi. Zanimivo pa je to, da za ženske nikoli ne zmanjka prostora v cerkvi — nobena ni ostala zunaj. Bog ve, ali bo tudi v nebesih tako?

Naj omenim, da je mešani zbor odlično prepeval tako pri velikonočni vigiliji kot pri nedeljski slovesni maši. Seveda je bila tudi pri osmi maši lepa udeležba, ko smo imeli ljudsko petje. Pa tudi ob enajstih je bila precej zasedena cerkev, ko je ubrano in navdušeno prepeval naš mladinski zbor "Zarja".

ZA PRAZNIKE smo prejeli kar lepo število čestitk in darov v kuvertah za naše versko središče in za srečke. Vsem iskrena zahvala in Bog povrni! Hvaležni smo našim pevcem obeh zborov, pevovodjem in organistom, ministrantom, pobiralcem cerkvene nabirke, vsem trem delovnim skupinam in ostalim, ki radi priskočijo na pomoč za razna dela, ki jih v našem središču nikoli ne zmanjka.

VSİ DAROVI bodo smotrno uporabljeni. Naj omenim, da smo se enega dolga za vašo pomočjo pred ne-

kaj meseci znebili. Ostane nam še drugi v višini blizu 49.000 dolarjev. Do nedavnega je bilo odplačilo nekaj nad štiri tisoč dolarjev vsakih šest mesecev. A obresti so poskočile kar na 19 in pol odstotka in tako moramo zdaj odšteti vsakih šest mesecev vsoto 6.100 dolarjev. — Ko sem že pri tem, naj omenim tudi, da je začel eden naših dveh avtomobilov pešati in je potreben vedno pogostejših popravil, saj ima na števcu že 156.000 kilometrov. Drugi pa je že tudi pustil za sabo 76.000 kilometrov. Prvem bo treba najmanj zamenjati motor, ker na novega ni mogoče misliti.

NAGRADE na letošnjem "Pirhovalju" je žreb naklonil sledečim: Prvo nagrado (televizijo) je dobila Olga Podobnik, Lakemba (listek št. 3092); drugo nagrado (ročni magnetofon) je žreb nudil M. Mavko, Canley Heights (listek št. 3032); za tretjo nagrado (posteljno pregrinjalo) pa je bil izžreban Toni Colnarič (listek št. 3930). Hvala vsem, ki ste kupili srečke ter poslali odrezke in denar po pošti ali pa jih oddali osebno, in vsem, ki ste kupili dodatne srečke na prireditvi. Hvala tretji delavni skupini za postrežbo, kakor tudi materam, ki so prinesle pecivo!

DAN UPKOJENCEV smo praznovali na belo nedeljo. Prva delovna skupina je zanje pripravila okusno kosilo, dekleta zbora "Zarja" pa so jim stregle pri mizi. Gost me upokojenci je bil naš g. dr. Mikula, ki je pri maši z nama tudi somaševal. Iz Doma za ostarele duhovnike v Randwicku sta ga pripeljala k nam Fredi Brežnik in Albert Svenšek. Že pred mašo so naše "Zarjanke" vsem upokojencem pripеле šopke — rdeči nagelj z rožmarinom.

KONCERT PEVSKEGA ZBORA SDS bo v naši dvorani v bližnji bodočnosti. Pevci so se izkazali z odličnim koncertom meseca marca v dvorani društva v Horsley Parku. Zbor vodi Jože Urbas, ki je že dolga leta tudi član cerkvenega pevskega zbora.

Datum koncerta še ni določen in boste zanj pravočasno zvedeli. Po koncertu bo tudi zabava s plesom.

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo v nedeljo 24. maja, ko obhajamo praznik Marije Pomagaj. Čas: ob petih popoldne. Z mašo bomo združili še šmarnično pobožnost, ki je v maju tudi vsako sredo ob sedmih zvečer. — V juniju bo izredna služba božja na binkoštno nedeljo (7. junija), redna pa 14. in 28. junija.

BRISBANE: slovenska maša bo na nedeljo 24. maja ob pol dvanajstih dopoldne. Cerkev Matere božje, South Brisbane.

SURFERS PARADISE je za slovensko službo božjo na vrsti isti dan kot Brisbane (24. maja), a ob spremenjenem času: ob šesti uri zvečer. Cerkev na Hamilton Avenue.

CANBERRA: služba božja bo v nedeljo 17. maja ob 10.30 dopoldne. Kraj: St. Bede's, Nuyts in Hicks Sts, Red Hill. A. C. T. Naslednja bo ob isti uri na nedeljo 21. junija.

WAGGA - WAGGA pride na vrsto v maju, na isto nedeljo kot Canberra (17. maja) ob šesti uri zvečer. Mt. Erin, Edmondson Street.

NEWCASTLE bo imel slovensko mašo v nedeljo 31. maja. Ob šestih zvečer v Hamiltonu. Ob tej priliki bo tudi šmarnična pobožnost. – Naslednja maša bo 30. avgusta.

VNEBOHOD GOSPODOV (četrtek 28. maja) je zapovedan praznik. Pri Sv. Rafaelu bomo imeli praznično službo božjo ob sedmih zvečer. Poskrbite, da bodo ta dan pri maši vsi vaši družinski člani!

ŠMARNIČNO POBOŽNOST bomo imeli v Merrylandsu vsak petek in soboto v maju, združeno z večerno mašo ob sedmih. Ob nedeljah pa bodo šmarnice pri maši ob pol desetih.

MAJSKO ROMANJE v Earlwood smo imeli na prvo nedeljo v maju. Kljub temu, da je na soboto pred romanjem močno deževalo, je bilo nedeljsko popoldne kot nalašč za tako priliko in nebo brez vsakega oblaka. Menim, da se je romanja udeležilo okrog 150 rojakov.

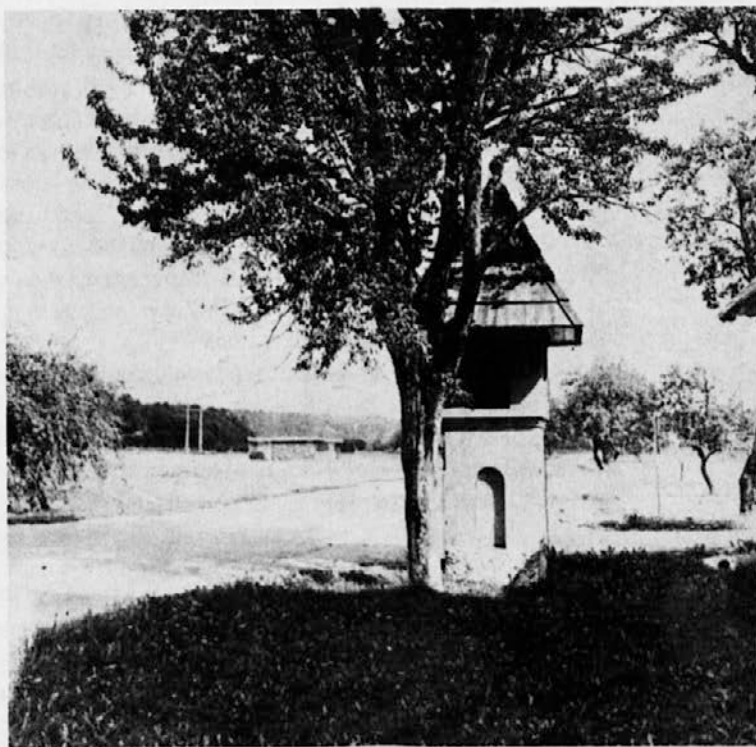
IGRALSKA SKUPINA je na soboto po veliki noči ponovila igro "Poslednji mož" v domu Slovenskega društva v Canberri. Canberrski rojaki so igralce lepo sprejeli in pogostili, četudi udeležba pri igri ni bila ravno najboljša.

DR. JURIJ ZALOKAR iz Melbournu je bil med nami v nedeljo 3. maja. Po maši je v cerkveni dvorani govoril o duševnem zdravju in odgovarjal na razna zdravstvena vprašanja. Naši ljudje sprva res niso mogli z besedo na dan, ko pa so se sprostili, so vprašanja kar deževala. Odmerjeni čas je prehitro minil.

Dr. Zalokar živi in dela kot psihiater v Melbournu, kjer s pogodbo z oblastmi za dve leti zdravi psihiatrične bolnike iz Jugoslavije. K nam ga je pripeljal naš rojak dr. Marjan Filipič, šef oddelka za presajanje roženice v sydneyjski očesni bolnišnici.

G. MIRKO ŽERJAV, ki sem ga omenil že v aprilski številki, bo med nami v Sydneyu v mesecu avgustu. Seveda bo obiskal tudi druge naše naselbine. Za vernike bo imel duhovne obnove, v razvedrilo pa tudi predstave rokohitrške umetnosti, v kateri je pravi mojster. Gospod Žerjav je vodil že številne misijone po slovenskih župnijah doma in po svetu in povsod pritegnil ljudi tudi v dvorane k svojim zanimivim nastopom.

Natančen spored cerkvenih opravil in dvoranskih prireditev ob njegovem obisku bomo objavili kasneje.
P. VALERIJAN

Znamenje
ob stari cesti
blizu Brezij,
naši narodni
božji poti
Marije Pomagaj.

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$44.— Silvo Tomšič; \$26.— Marija Cesar; \$20.— N. N., Vinko Marn; \$18.— Julij Pretnar; \$14.— Slavko Drezga, Ivan Čirej, Friderick Nemec, Erika Crljen, Jože Kučko, Anton Vidmajer, Mila Vadjal, Franc Kravoš, Rafael Žitkar, Dragica Gelt; \$13.— Drago Gračner; \$12.— Marija Oppelt, Štefan Plej, Franc Tomažič; \$10.— Wilhelm Wetzel, Albin Smrdelj, Anton Logar, Lojze Žagar, Slavko Hrast, Peter Bizjan, Milan Prešeren; \$9.— Rudi Jaksetič, Marjan Potočnik; \$8.— Viktor Javornik, Ivana Krnel, Ivan Kovačič, Janez Albrecht, Franc Prosenik, Mira Josipovič, Marjan Kaiser, Ivan Fatur, Danilo Maver; \$7.— Maria Zai, Anton Skok; \$6.— Drago Pinterič, Mirko Ogrizek, Romana Žetko, Valentin Lenko, Ivanka Kuzmanović, Rudolf Vitez; \$5.— Zdenka Novak, Marija Krnel, Dušan Novak, Anton Volk, Albina Konrad; \$4.— Albina Barbiš, Drago Sedmak, Sonja Majcen, Jože Vičič, Danilo Mršnik, Ivan Mervar, Franc Murko, Slavka Francetič, Jože Gorup, Jože Marinč, Ida Migliacci, Štefan Baligač, Francka Kotnik, Viljem Bauer, Ivanka Kleva, Ciril Čampelj, Alojz Ludvik, Ivan Horvat, Marija Gorjanc, Ladislava Vovk, Marija Valenčič, Ivanka Jerič, Franc Križman, Branko Tavčar, Jože Dekleva, Milka Tomažič, Terezija Černjak, Marija Medved, Štefka Tomšič, Dore Kavčič, Marija Spornjak, Anton Poklar, Leopold Dejak, Franc Žele, Alojz Hrast, Ana Lipovnik, Herman Šarkan, Amalija Mohar, Franc Pejovnik, Ana Kakaš, Jože Kalc, Viktorija Ornik, Venceslav Ogrizek, Frank Flisar, Anamarija Mršnik, Darinka Cervinski, Vinko Jager, Andrej Luksetič, Marija Dobrigna, Jože Horvat; \$3.— Vida Sluga; \$2.60 Alojz Golja; \$2.— Slavka Ambrožič, Drago Logonder, Vida Koželj, Edi Zakšek, Boris Topolovec, Marija Oražem, Mihaela Žafran, Jože Ramuta, Leopold Matelič, Uroš Stankovič, Anica Kodrič; \$1.— Štefanija Andlovec, Marija Senčar.

Premakljivi svečnik

(9.)

"Kaj še! Rekel sem Julki, naj skuša mimogrede raznesti po župniji, da bo 'tista' prihodnjo nedeljo prišla k nam na obisk. Bil sem res že davno prej domnjen s sestro, da bo prišla z možem in otroki tisto nedeljo na obisk. Ko so v fari zvedeli, da 'tista' pride, so se razdelili. Eni so bili za to, da je ne smejo pustiti v cerkev, drugi pa so rekli, naj v cerkev le gre, da bodo videli, kako se bo eden ali drugi obnašal. Želeli so si škandala.

V nedeljo sem dal spredaj postaviti pat sedežev, ker so redni vsi odani in na začetku maše sem rekel:

Dragi verniki, da ne boste preveč ugibali, za koga so ti sedeži in boste laže lepo molili in pri maši sodelovali, vam povem, da je prišla na obisk moja sestra z možem in otroki in mi tako vrnila mnogo mojih obiskov v mestu. V imenu Očeta . . ."

"In ljudje so od razočaranja pozabili reči amen," je prav ugotovil Zdravko, ki je ljudi že dobro poznal. Vedel je tudi, da je večina ljudi v župniji dovolj pametnih, da takim čvekarijam ne nasedajo, toda ti so tiho, opravljivci pa so glasni in tako se samo ti slišijo.

"Natanko tako. Dobro so razumeli, kaj sem hotel povedati. Zlonamerni so seveda ostali pri svojem, da to ni 'tista', da oni že vedo, kako se te stvari pokrijejo. Vendar so govornice kmalu potihnile in od takrat imam mir. Seveda tudi zaradi let, ki sem si jih nabral že lepo mero."

"Tudi o Željku bodo utihnili, saj madžarski pregovor pravi, da vsak čudež le tri dni traja. Sicer pa niti ni tako važno, kaj o njem pravijo ljudje. To bo pač moral vzeti nase, važnejše je, kako on sam o vsem tem misli."

"Menda ne misli, da dela prav? "

"Mogoče pa vendarle misli, da drugega izhoda zanj ni bilo."

"Hočete reči, da se je ravnal po svoji vesti? "

"Tako nekako, da."

"To ni mogoče! Komu pa bo pravilno oblikovana vest narekovala tak korak? "

"Vsaka iskrena vest je navsezadnje pravilna. Saj smo se dolžni po njej ravnati."

"Toda nihče ni v svoji stvari sodnik. V takih važnih odločitvah smo se dolžni posvetovati z drugimi, šele potem lahko sklepamo, da je naša vest pravilno oblikovana."

"Morda pa se je Željko posvetoval," je rekel kaplan.

"Tega ne verjamem. Potem bi se odločil drugače."

“Jaz pa ne morem verjeti, da je storil ta korak proti svoji vesti. To bi bilo nekaj strašnega. Kako pa naj živi s tako zavestjo krivde? Ne, ne, to ni mogoče.”

“Težko je verjeti, vendar se dogaja.”

“Mogoče, mislim pa, da so to le velike izjeme.”

“Niti ne tako redke. Poznam vrsto deklet, ki so bile luč, zgled, sol naše župnije. Vedno za vse dobro pripravljene, navzoče pri vsaki požnosti, vnete sodelavke pri vsaki župnijski stvari. Potem so se pa zagledale v nevernega fanta ali celo v ločenega moškega in v kratkem času je bilo vse njihovo krščanstvo samo še vpis v krstni knjigi. Samo civilno so se poročile in od takrat cerkve od znotraj niso videle. Kje je tu vest, mi povejte?”

“Edino, kar lahko rečem, je to, da je človek velika skrivnost, brezmejna uganka, ki ji ne moremo do dna. Ste, gospod župnik, naredili križ čez take?”

“Nisem. Skušam upati proti vsakemu upanju, toda moje upanje je ubogo, majhno, ne neham se jih spominjati pri sveti daritvi, pa se mi vedno sproti vpleta misel, da želim in prosim nemogoče. Zato pa tudi nič ne dosežem.”

“Tudi taka naša molitev je navsezadnje junaško dejanje, čeprav je zaradi naše slabosti pomešana z nezaupanjem, saj nas Bog pozna take, kakršni smo, v vsej naši slabosti.”

“Ah, gospod kaplan, jaz sem velik revež. Vso pot domov me je trlo vprašanje, kakšen slab predstojnik, če lahko danes uporabim to besedo, sem jaz. Če se moj сосед, ki je desetkrat boljši od mene, zdaj grize, česa je kriv, da mu je kaplan šel svojo pot, kaj naj potem rečem jaz?”

Nocoj je menda primeren čas za to, da se pogovoriva in vas prosim, da mi odkrito in prijateljsko poveste, kaj na meni ni prav, kaj bi bilo treba pri nas, v našem župnišču, spremeniti?”

“Tukaj, v našem župnišču? Kaj bi bilo treba spremeniti? Vsekakor bi se moral najprej spremeniti jaz.”

“Zdaj ne gre za to, zdaj gre zame, za medsebojne odnose. Gre za to, s čim niste zadovoljni, kaj bi se lahko brez težave spremenilo?”

“Pa se menda ne bojite, da bi tudi jaz bil že z eno nogo zunaj?”

“Teга ne mislim. Vendar bi vam rad olajšal osamljenost. Rad bi, da bi se počutili doma, nekako na svojem, na varnem, kakor v kakšnem zavetju.”

“Glede tega bodite brez skrbi. Tu sem bil vedno doma in se nisem čutil osamljenega. Sicer sva se pa vedno o vsem pogovorila in ste iz pogovora vedno razbrali, česa si želim, kako bi se lotil te ali one stvari in nikoli niste nasprotovali mojim načrtom. Pri delu ste me spodbujali in podpirali. Dali ste mi za delo vedno tudi dovolj ali celo preveč priznanja in s tem tudi vedno novega poleta. Naredil sem pa tudi nekaj napak, ki jih bo težko popraviti.”

“Zdaj pa pretiravate.”

“Ne pretiram. Najbolj me žge mladinska skupina. Nekaj let je šlo vse kakor je treba, letos pa se je skupina začela krhati in se počasi razhajati. Vem kje je vzrok, samo nekoliko prepozno sem si ga hotel priznati. Dijakinja Jasna je prevečkrat prihajala k meni. Drugim je na

NAŠIM POSINOVLJENIM

AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$200.— N. N.; \$100.— Anton Iskra; \$50.— N. N., Jože Krušec (pomoč ubogim v misijonih); \$30.— Nežka Jesenko, Jože Lapuh, Nežka Jesenko (za lačne); \$20.— Antonija Šabec, Jože Vučko; \$10.— Tinka Urh, N. N.

MATERI TEREZIJ V INDIJO

ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$100.— Anton Iskra (lačnim za veliko noč); \$50.— Franc Rolih, N. N.; \$40.— Jože Lapuh; \$20.— Anton Kristan, N. N., Marija Cesar; \$10.— Andrej Luksetič; \$2.— N. N.

VSEM DOBROTNIKOM BOG STOTERO POVRNI!

Po obisku cerkve Matere božje v Kostivnici odhajajo romarji v procesiji domov v svojo župnijo

NEKAJ O DELU

DELO ni samo služba. Obstaja tudi osebno delo po službi. Delo za najbližje. Nekateri opravijo svojo službo, potem hočejo biti prosti. Takšni nemara preveč ali celo popolnoma zanemarjajo dela na sebi. Čim več naredimo iz sebe, tem več lahko dajemo drugim. In še nekaj: če se bomo navadili na delo po službi, ne bomo nikoli tožili, da nam je dolgčas.

Že otroke je treba navajati k delu. Niso važne le šolske petice, še bolj pomembno je, da se otrok navadi na delo, da v delu odkrije vrednost in smisel.

Delo je stik z življenjem. Življenje pa terja glavo in roke.

So matere, ki vse same delajo, otroci pa križem rok ali pa pred televizijskim zaslonom ali pa v kinu in disku. Naj kar mati gara, pravijo. Mati pa: Oh, privoščim jim, saj so še mladi; glavno, da imajo dobro srce.

Kdor se zmlada ne navadi na delo, se tudi kasneje ne bo. Slabo si vzgojil človeka, če ga nisi za delo. Škodil si njemu, škodil si družbi, dal si ji trota in zajedalca.

So ljudje, ki slone na lopati, medtem ko tovarišem lije pot iz telesa. So, ki slone ob telefonu in srebajo kavico ter mirno puste, da drugo opravijo njihovo delo. Kakšno surovo obnašanje!

MIRKO MAHNIČ

spreten in prefinjen način izpulila iz rok razne funkcije in opravila, ne da bi se tega prav zavedala. Jaz pa sem bil tudi slep, ker mi je godilo, da se nekdo tako zelo zavzema zame, bolj kot drugi. Posledica pa je bila, da me je mladina začela zapuščati. Morda bi razsulo lahko ustavil, pa sem bil trmast v zavesti, napačni seveda, da se mi godi krivica, ko mislijo o meni, da vidim samo Jasno."

"Tudi moja krivda je. Večkrat sem jo nalašč čakal, da bi jo srečal, ko gre k vam ali od vas. Rad bi ji povedal, naj vas ne moti tolikokrat pri vašem delu, ko pa sem jo srečal in videl njen otroško čisti obraz in jasne oči, nisem imel poguma, saj se mi je zdelo, da bi storil nekaj nepopravljivega, kakor da bi oskrnil nekaj čistega in nedotaknjenegega. In sem molčal. Ali je bilo prav ali ne, naj razsodi dobri Bog."

"Saj ni tako tragično. Prosil bom škofa za premestitev, prišel bo novi in zopet bo vse šlo veselo naprej."

"Teža nam vendar ne boste naredili, gospod kaplan. Da bi se zaradi take ničnosti prosili proč! Tu vas imamo radi, na vas smo navajeni, vi pa na nas."

"Morda pa dobim samostojno mesto."

"To vam seveda vsi privoščimo. Toda glejte, tako mladi, kakor ste, na kakšno večjo župnijo ne morete računati, saj bi bili mlajši od marsikaterega kaplana. Za majhno župnijo ste pa preveč delavni, da bi mogli porabiti vse svoje zmožnosti in moči."

"Prav na tako majhno župnijo računam. V svojih duhovniških letih sem spoznal, da nisem za to, da bi vodil druge, recimo kaplane, saj še sam sebe slabo vodim. Zato mi bo veliko ljubša župnija, kjer bi bil sam. Vzel bi k sebi svojo sestro, katehistinjo, in mislim, da bi nama bilo lepo."

"Vse to je prav, toda upam, da vam škof ne bo ustregel in boste še nadalje ostali pri nas."

"Saj so vse to bolj sanje, toda prestavljen bi rad bil."

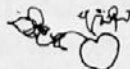
"Moj Bog, kako je življenje včasih težko in zapleteno! Imate še veliko časa za premislek. Zdaj pa morava spati. Morda bo jutro lepše od večera."

"Rusi pravijo pametnejše."

"Pa upajmo, da bo pametnejše! Lahko noč!"

"Lahko noč!"

/Nadaljevanje sledi/

PREGOVORI O LENOBI

Lenoba je vseh grdob grdoba. (Slovenski)

Lenoba hodi tako počasi, da jo kmalu dohiti revščina. (Malgaški)

Nesposobnost je dober izgovor, da se izognemo delu. (Latinski)

Teden delavca ima sedem dni, teden lenuha pa ima le sedem "jutri". (Nemški)

Pametni gleda na sonce, bedaki gledajo na uro. (Slovenski)

Kdor čaka brez dela in v upih živi, prerada nazadnje mu sreča zaspi. (Slovenski)

Lenuh v jeseni noče orati, ob žetvi išče, pa nič ne najde. (Svetopisemski)

Lenuh želi, a brez uspeha, želja pridnih pa se izpolni. (Svetopisemski)

Bodi sam priden, pa ti ne bo treba biti zaviden! (Slovenski)

V letošnjih zimskih mesecih bomo dobili avstralski Slovenci v svojo sredo posebnega gosta. Prišel bo z Rudnika pri Ljubljani, kjer že vrsto let župnikuje. Je duhovnik salezijanec. Po cerkvah naših treh središč bo oznanjal božjo besedo – skupaj z njim bomo lahko zaživel duhovno prenovo za začetek Marijinega leta. Seveda bo maševal in pridigal tudi po drugih naselbinah, kjer se občasno zbiramo k slovenskim mašam.

Ime našega izrednega gosta je **MIRKO ŽERJAV.**

Gospod Mirko pa ni le duhovnik. Ima namreč posebnega "konjička", ki ga bo spremljal tudi med nas v Avstralijo. Že dolga leta se ukvarja z rokohitrstvom ter je priznani "čarodej". Poznajo ga doma in po vsej Evropi, nastopal je že na vseh drugih kontinentih, razen v Avstraliji. Večkrat je že vodil tečaje roko-

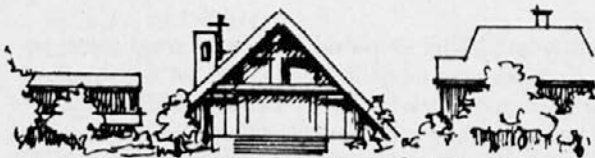
hitrskih spretnosti. Tudi na svetovnih kongresih "čarodejev" je dosegel lepe uspehe in visoka priznanja. Zadnja leta je celo član žirije na mednarodnih srečanjih te vrste umetnikov v Ljubljani in drugod po Evropi. Če bi ga prosili, naj nam pove kaj zanimivega iz svojega čarodejskega dnevnika, bi gotovo začel pripovedovati, kako je bilo s prvimi nastopi med italijansko mladino, pa vse do predstave sredi ameriške prerije, kjer so vanj strmele čareče oči in odprta usta Indijancev. . . – Torej bomo srečali g. Mirka Žerjava tudi v dvoranah, ne le v cerkvi. Prinesel nam bo obilico zdravega razvedrila, da bomo lažje pričakali pomlad.

Spored duhovnih obnov kakor tudi rokohitrskih nastopov tega priznanega mojstra bomo objavili v prihodnji številki. Prepričan sem, da bomo z enim in drugim ustregli našim avstralskim rojakom. Gospodu Mirku pa že zdaj kličemo iz srca veselo dobrodošlico.

Po jezeru bliz' Triglava
čolnič plava sem ter tja ...

SV. CIRIL IN METOD

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

Fr. Tone Gorjup, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre – fračiškanke Brezmadežne

Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101

Telefon: (03) 861 9874

+ Velikonočni dnevi so bili lepi. Vreme nam ni nagnalo in smo bogoslužje na prostem pri lurški votlini mogli imeti po oznanjenem sporedu. Udeležba je bila lepa in zelo veliko obhajil, spovedi pa tudi več kot za božič. Vsem hvala za sodelovanje. Kdor malo pomisli: prava milost je prilika obhajanja slovenske velike noči tako daleč od rodnega doma, saj mnogi rojaki po svetlu tega nimajo.

+ V postnih šparovčkah (Project Compassion) smo za najpotrebnejše na svetu in v podporo našim posinovljenim misijonarjem letos nabrali doslej 503.88 dolarjev, kar je občutno manj od lanskega leta. Sicer se ti družinski šparovčki še vračajo, a lanske vsote gotovo ne bomo dosegli. Je v nas manj smisla za žrtve, smo postali manj občutljivi za potrebne po svetu? – Cerkevna nabirka velikega petka je v pomoč svetih krajev zbrala vsoto 141.82 dolarjev. – Velikonočnih darilnih kuvertic za vzdrževanje in delovanje našega verskega središča se je vrnilo doslej 424 s skupno lepo vsoto 6.829.60 dolarjev. – Bog povrni vsem dobrotnikom z večnimi darovi!

+ Krsta smo vpisali dva. V soboto pred cvetno nedeljo (11. aprila) so prinesli k našemu krstnemu kamnu iz Airport West-a. Družina Toni (Martin Franc in Kristina Stanislava r. Salamon) je dobila novega člana, ki mu je ime David Stanis. – Med obredi velike sobote pa je bil krščen Adrian, ki je razveselil družino Darka Butinar in Frančiške r. Oblak. Prinesli so ga iz Thomastowna.

Iskrene čestitke obema družinama!

+ Poroke naj tokrat omenim tele: Dne 28. marca se v kapeli katoliške šole – John Paul College – v župniji Frankston poročila Mirella Uršič iz Brightona. Ženin Barry Salmon je avstralskega rodu. Poročil pa ju je Fr. William Gruden, sin ameriške slovenske družine

ne in kot član redovne družbe marionistov izposojen iz ZDA. Je predstojnik skupnosti marionistov, ki poučujejo v kolegiju Janeza Pavla v Frankstonu. Doslej se še nismo srečali. – Dne 11. aprila je bila poroka, ki smo jo najprej načrtovali za našo cerkev v Kew, v cerkvi Srca Jezusovega, North Albury. Nevesta Irena Irma Jerin (rojena v Alburyju in krščena v Bonegilli, zdaj bolničarka v Melbourneu) je iz znane družine naše naselbine Albury-Wodonga. Ženin je Mark Deev, ki je kot sin poljskih staršev kot mlad fant prišel z njimi v Avstralijo. – V slovenski cerkvi v Kew pa sta si 25. aprila obljubila zakonsko zvestobo John Francis McNamara (rojen v Bendigu in krščen v bližnjem naselju Marong) ter Sonja Koželj (mama Vida živi v Mulgrave, oče Stanko pa je že pokojni), rojena v Ljubljani in krščena v Šentvidu. – Dne 9. maja pa sta si rekla "Da!" pri nas Maurice Joseph Britt in Tatjana Mohar. Ženin je bil rojen v Ballaratu in krščen v kraju Bungaree, nevesta pa je bila rojena in krščena v Franciji (Saint Mihiel), od koder je v svoji begunski družini eno leto stara prispela v Avstralijo. – In četudi z zamudo, naj dodam geelongško poroko dne 3. januarja v cerkvi sv. Petra in Pavla: Zdenka Donna Iskra (rojena v Penoli, S. A., in krščena v tamkajšnji fari, hčerka Antona in Milke Iskra) in Michael Darren Stead (avstralskega rodu iz Mildure) sta skupno stopila v zakonsko življenje.

Vse nove pare naj Bog spremlja s svojim bogatim blagoslovom!

+ Materinsko proslavo imamo že vsa leta na prvo majsko nedeljo namesto na drugo, ko Materinski dan slavi Avstralija, melbournski pater pa je z dvema sestrama v Geelongu in St. Albansu. Tudi letos smo imeli lepo slavje, najprej ob nastopu otrok Slomškove šole in prvem odrskem nastopu oživiljenih Glasnikov, potem pa ob polnih mizah dobrot. Vsem, ki ste kakor koli pripomogli k uspehi prireditvi, naj Gospod bogato povrne! Tradicionalno torto, delo in darilo Ivana Mejača, je tokrat zadel Lidija Čušin iz Geelonga. Zahvala tudi podjetju Hojnik za poklon šunke za drugo nagrado. Sklad za Dom počitka je s tem srečolovom dobil vsoto 222.20 dolarjev. – Darovi pri vходу v dvorano so Slomškovi šoli prinesli 165.50 dolarjev. Bog povrni!

+ Pri velikonočnem srečolovu Društva sv. Eme je bila za glavno nagrado (ročno delo – gabelin – slike zadnje večerje) izžrebana srečka C14 (zelene barve), ki jo je kupila Francka Anžin. Čestitamo! Ostali nagrajenci so bili Rozi Lončar (zelena srečka C100), Valentin Lenko (zelena srečka C43), Marija Špilar (roza srečka C14) in Jože Varglien (zelena srečka C67). Hvala vsem za sodelovanje!

+ P. Tone je bil gost adelaidske slovenske skupnosti,

da je tudi tamkajšnjim rojakom prinesel nekaj novo-mašnega veselja in podelil še zadnjikrat svoj novo-mašni blagoslov. Zdaj pa se bo deset tednov dnevno udeleževal tečaja angleškega jezika, da se bo še boljše razumel z mladimi, s katerimi že dobro deluje. Poleg Glasnikov na prvo in tretjo nedeljo je pričel tudi z veroučnimi srečanji (mladinci od štirinajstega leta dalje) vsako prvo in tretjo sredo v mesecu ob pol osmih zvečer. K prvemu takemu sestanku jih je prišlo pet, sem pa prepričan, da bo število rastlo. Starši, tudi in zlasti od vas zavisli! Pomagajte doraščajoči mladini k tej lepi priliki razgovorov o veri, pa tudi srečanji!

+ Na strani 119 lahko berete o našem gostu, salezijskem duhovniku in "čarodeju" Mirku Žerjavu. Med nami v Melbournu bo od 1. do 15. julija. Za naše žegnanje na prvo julijsko nedeljo bo vodil tridnevno duhovno obnovo, na drugo nedeljo bo v Geelongu in St. Albansu, med tednom bo obiskal Morwell in Wodongo. V junijski številki bo točen spored, tako dušnopastirske dejavnosti g. Žerjava kot njegovih rokohitriških predstav. Prva nam bo prinesla obnovo duha, a druge obilico zdravega razvedrila. Ęno in drugo pa bo zares vredno naše udeležbe.

+ V petek pred cvetno nedeljo, 10. aprila, smo imeli v naši cerkvi pogrebno mašo, na predvečer pa smo ob krsti pokojne MARTE ALBRECHT zmolili rožni venec za pokoj njene duše. Pokopali smo jo na keilorskem pokopališču. Lepo število njenih bivših učencev se je udeležilo tako večernih molitev kot pogreba. Marta je hčerka Janeza in Marije Albrecht iz Croydona. Rojena je bila 22. julija 1966 v Melbournu in krščena v kapeli Baragovega doma, saj smo cerkev šele gradili. Komaj dvajsetletna je bila na mestu ubita v avtomobilski nesreči blizu Wangaratte, kjer je zdaj žive-la. Njen bodoči mož jo je učil voziti avto, izgubila je kontrolo nad volanom in zaneslo jo je s ceste v drevo. - Albrechtovi družini izrekamo sožalje ob nenadni izgubi, za pokojno Marto pa bomo molili.

Našo skupnost je prav tako pretresla novica, da je smrt iz naše srede nepričakovano ugrabila vzornega moža in očeta ANTONA BERKOPCA. Na prvo majsko nedeljo, 3. maja, je bil še zdrav z družino pri slovenski maši, po bogoslužju pa ves nasmejan v naši dvorani na Materinski proslavi. Popoldne po vrnitvi domov je potožil, da ima bolečine v prsah, končno pa se je na hodniku zgrudil mrtev. Vse življenje je bil zdrav in zelo delaven, nikoli ni bolehal na srcu. Razumljivo smo težko verjeli novici, da Toneta ni več med živimi. Prepričani pa smo, da ga je večni Plačnik nagradil za zvesto službo.

Blagi pokojnik je bil rojen 21. septembra 1933 v Velikem Cerovcu, župnija Stopiče na Dolenjskem. V Avstralijo je prišel kot begunec leta 1959 in se ta-

koj vključil v naše versko občestvo, čim se je premaknil iz Bonegille v Melbourne. V kapeli Baragovega doma se je 26. decembra 1966 poročil s Heleno Majcen, doma iz Koračic, Sv. Tomaž pri Ormožu. Z družino se je precej redno udeleževal slovenske maše in naših prireditev, četudi si je ustvaril dom v Noble Park North, precej daleč od Kew. Sin Toni in hčerka Anica sta rastla in nastopala med našo mladino, Toni je tudi precej let ministriral.

Rožni venec ob krsti na torek zvečer je privabil lepo število znancev, da so truplo pokropili v slovo. Pogrebni maši v sredo pa sta se kot somaševalca pridružila tudi oba sydneyjska patra, ki sta bila ravno v Melbournu na sestanku slovenskih duhovnikov. (P. Ciril je celo doma iz iste fare kot pokojnik.) Vstajenja bo čakal na pokopališču Springvale, prav blizu doma.

Iskreno sožalje Berkopčevi družini in ostalim sorodnikom ter zahvala vsem, ki so namesto cvetja na grob v spomin pokojnega Antona darovali v Sklad bodočega Doma počitka. R. I. P.

+ Šmarnice vsako nedeljo sproti oznajujemo. Večerno mašo pa bomo imeli na zapovedan praznik **Gospodovega vnebohoda** (čet. 28. maja), na prvi petek v juniju (1. jun.) in na dan Marije matere Cerkve (8. jun.).

+ Bil sem prijetno presenečen, koliko podpisanih angleških pisem - marčevi številki MISLI viktorijskim naročnikom priložena prošnja na ministrstvo za naš Dom počitka - se je doslej vrnilo. Tudi formularji, ki smo jih razdeljevali (in jih še) v skupni akciji z našimi društvi, da bi dobili čim popolnejše število in starost rojakov v Viktoriji, se pridno vračajo. Vse to mi je v zgovoren dokaz, da nam je akcija našega verskega središča za Dom počitka zares pri srcu. Težko bi našel rojaka med nami, ki bi je ne hotel podpreti. Žal mi je samo, da so oblasti tako počasne v razumevanju naših želja in naše dobre volje nekaj zgraditi za ostarele in pomoči potrebne med nami. Če smem biti odkrit: sleherni ugovor, ki smo ga doslej od oblasti prejeli, se mi zdi domala diskriminacija naše etnične skupine. Tolikokrat sem že slišal na primer ugovor, da smo majhna skupina. Kaj res ne bi smeli misliti na lastni Dom počitka samo zato, ker nas ni toliko kot je Grkov ali Italijanov, ali pa "Jugoslovanov", ki uporabljajo tudi število nas v svoj prid?

Ker dobivam precej prošenj, da bi angleško pismo podpisali radi tudi nenaročniki oz. poročeni otroci naročnikov, dodajam tej številki še enkrat prilogo angleške prošnje kot tudi formular glede našega števila. Kdor je oboje že podpisal in odposlal, naj ju da v podpis komu drugemu, ki ju še ni dobil. Vsak podpis šteje in čim več bo naših imen, več bodo veljala. Vsem pa za dosedanje podpise in za uslugo ob prido-bitvi kakega novega podpisa iskren Bog povrni!

zlasti opremi knjig, najmlajši sin pa je filmski igralec v Hollywoodu. Zgodaj se je začela posvečati časnikarstvu, zdaj pa je urednica verskega tednika škofije Peoria v zvezni državi Illinois.

Zanimivo je, da zna — četudi ji slovenska beseda teče nekoliko okorno — še vedno na pamet vrsto slovenskih pesmic, ki se jih je naučila kot otrok, več naših narodnih pa zna tudi gladko zapeti.

POSEBNO MARIJINO LETO je za vso Cerkev razglasil papež Janez Pavel II. Priprava naj bi bil za zaključek našega tisočletja in prehod v novega. Naši časi zahtevajo poglobitev, ki naj z božjo in Marijino pomočjo stopi naproti letu 2000. Naj bi to novo obdobje prineslo vsemu človeštvu mir in napredek, ne pa vojne in razdejanje ter moralni propad družbe.

Marijino leto se bo pričelo letos na binkoštno nedeljo, 7. junija, saj ji sledi naslednji dan pomembni praznik Marije Matere Cerkve. Zaključek Marijinega leta pa bo na praznik Marijinega vnebovzeta 1988. O smislu in pomenu tega leta govori okrožnica "Redemptoris Mater" ("Odrešenikova Mati"), katere odlomek najdete na drugi strani te številke.

Vse tri slovenske škofije bodo Marijino leto povežale s tretjim letom evharističnega obdobja, ki so ga v rodni domovini pričeli pred dvema letoma, ob spominu na petdesetletnico evharističnega kongresa v Ljubljani. Posebno pozornost bodo posvetili Marijini praznikom in pa Marijinim božjim potem. Mi v Sloveniji v svetu pa se bomo pridružili, v kolikor bo mogoče, sporedu vernikov v domovini.

SE SPOMINJATE filma "Sound of Music", ki tako ljubko prikazuje zgodbo Marije: iz redovne kandidatnje je postala žena ovdovelega barona Georga v. Trapp in dobra mati njegovih otrok. Je resnična zgodba "pojoče družine Trapp", ki je pred nacisti zbežala v Švico in nato v ZDA, kjer je vrsto let prirejala zelo uspele koncerte. Baron von Trapp je umrl že pred leti, letos pa je v 82 letu življenja obstalo tudi srce Marije Avguste, ki je z globoko vero in s pesmijo osrečila svet. Maria von Trapp je napisala pet avtobiografskih knjig. Leta 1956 so jo v ZDA izbrali za "mater leta", leta 1984 pa je na vermontski univerzi prejela častni doktorat. Iz njenih knjig in vsega življenja izstopata dva vredna stavka: "Družina, ki skupaj moli, je složna družina!" in pa "Kadar Bog zapre vrata, nam odpre okno!" Kako lažje je življenje ob teh dveh izrekih!

PREDSEDNICA Zveze katoliškega tiska v ZDA in Kanadi je slovenskega rodu, četudi nosi po svojem pokojnem možu irsko ime. Albina Aspell je bila rojena v Clevelandu, "ameriški Ljubljani". Starši so bili Dolenjci, doma iz Ambrusa in Mirne peči. Po njih se je pisala Molek. Po moževi smrti je sama skrbel za tri otroke, od katerih je zdaj eden v ameriški diplomatski službi, hčerka je oblikovalka in se posveča

LITVA bi si v svoji sužnosti pod Sovjeti vsaj za svoj letošnji jubilej — 600-letnico pokristjanjenja — od oblasti rada izprosila dovoljenje za tiskanje najpotrebnejših verskih knjig, ki so bile doslej prepovedane. Želijo si 2,500 mašnih knjižic, 11,500 izvodov svetega pisma nove zaveze, 50,000 katekizmov, 25,000 koledarčkov s svetniškimi imeni vsakega dneva in pa 50,000 spominskih podob z datumom letošnjega jubileja pokristjanjenja. Res skromna želja tlačenege litvanskega naroda, ob kateri pa še ni gotovo, če jo bodo oblasti sploh uslišale. Vsaj doslej je ostalo samo pri obljubah. Edina izdaja za ves litvanski narod je koledar, ki je pod strogim nadzorom izšel prvokrat leta 1982 v skromnih 3,000 izvodih, od takrat pa mu naklado vsako leto zvišajo za 500 do 700 izvodov.

SVETO DEŽELO, kraje Kristusovega trpljenja, smrti in vstajenja, je letos obiskalo za velikonočne praznike okrog 60.000 tujih romarjev, kar je 25.000 več kot pa lani. Katoliški verniki so prišli zlasti iz evropskih držav in ZDA, pravoslavni pa s Cipra, Grčije in Egejskih otokov.

Splošno ozračje v Jeruzalemu je bilo letos prijetno in brez slehernega nemira. Izražalo je željo in tudi pripravljenost za močnejše sodelovanje med krščanskimi skupnostmi. Temu občutju so pomagali tudi izraelski časopisi, ki so na veliki petek na prvi strani objavili fotografijo papeža Janeza Pavla II., ko na veliki četrtek med obredom umivanja nog poljublja duhovnikovo nogo.

PO IZJAVAH uradnih predstavnikov Bolivije in Peruja je ilegalna proizvodnja kokaina obema državama v letu 1985 prinesla nič manj kot 600 milijonov dolarjev. Za Bolivijo je vsota več kot pa je država zaslužila z legalnim izvozom (550 milijonov), v Peruju pa je vsota enaka zaslužku s prodajo nafte, kar je petina celotne vrednosti vsega izvoza.

Ta ilegalni trg je tako velik in močan, da ni brez vpliva na devizno stanje južnoameriških držav. Čim so bolivijske in perujske oblasti zadale močnejši udarec mafiji, ki se ukvarja z ilegalno pridelavo, predelavo in prodajo kokaina, je nastala v obeh deželah in celo sosednjih zaostrena ekonomska kriza, ker je ugasnil vir tako imenovanih koka-dolarjev.

Uživanje mamil je doseglo zadnja leta po vsem sve-

**DRAGI ROJAKI,
POTUJETE
V EVROPO?**

Na pragu domovine, sredi stare Gorice, ob drevovedu Corso Italia, Vas pričakujemo v **PALACE HOTELU**, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvnim TV, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejše udobje po zelo ugodnih cenah: samska soba 43 avstr. dol., dvoposteljna 56 avstr. dol. Gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija.

V **PALACE HOTELU** bo poskrbljeno za Vaše čim prijetnejše počutje, dobrodošlico pa Vam bo osebno izrekel rojak **VINKO LEVSTIK**

**34170 GORIZIA-GORICA,
Corso Italia 63 (ITALY)**

Tel. (0481) 82166 / Telex 461154 PAL GO I

**DI PALACE
PH HOTEL**

**VAŠ HOTEL!
DOBRODOŠLI!**

tu, zlasti pa v ZDA, epidemično razsežnost. Viri povedo, da je danes v ZDA že 22 milijonov uživalcev in uživalk mamil. Ta nesrečna epidemija se širi pri vseh slojih, starostih in obeh spolih. Sedanja ameriška administracija je začela izvajati obsežno in temeljito kampanjo, ki naj javnosti osvetli resnično nevarnost mamil. Prevezginiti hoče miselnost Amerikancev in ljudi rešiti. Pa tako v Ameriki kot po drugih deželah sveta mladina kar ne verjame nasvetom in celo dokazom: poskusiti hoče, to pa je usodno. Že poskus je velikokrat dovolj, da se z uživanjem nadaljuje in v njem uniči. Malo uživalcev mamil se srečno izkoplje iz objema te grozne pošasti.

Nobena tajnost ni, da je epidemija uživanja mamil zajela že tudi Avstralijo. Samo lani je umrlo na naši celini 283 uživalcev mamil. Vsi mladi ljudje, ki jih je družba sovrstnikov speljala na napačno pot.

GRIPA, ki se je zadnje mesece zelo širila po Mali Aziji, po mnenju turških zdravnikov ne spada v prav nobeno običajno obliko te bolezni. Njih sodba, podprta tudi od uglednega dr. Nijazija Jurtsevena, kaže na zvezo bolezni s radioaktivnim sevanjem. Po černo-bilski jedrski nesreči naj bi se razvile nove oblike bolezni, ker je sevanje povzročilo na ljudeh onemoglost in zmanjšanje odpornosti. Zato so tej gripi dali ime kar **radioaktivna gripa**.

Sodba zdravnikov res ni izključena. Nekaj podobnega se je namreč zgodilo tudi leta 1950. Takrat je

bila na programu vrsta jedrskih poskusov in jim je nepričakovano sledila zelo huda epidemija azijske gripe.

ČASOPISI so vedno polni poročil o mednarodnem terorizmu, ki bolj in bolj dviga glavo in si že vse upa. Svobodne države pa so tako šibke in neodločne pri teh napadih, eksplozijah bomb in padanju nedolžnih žrtev na raznih koncih sveta. Že v februarju napovedani sestanek sedmih zahodnih demokracij v Rimu, na katerem bi obravnavali možne skupne ukrepe zoper terorizem, je enostavno odpadel. Francija, Anglija in Zahodna Nemčija so odpovedale udeležbo — zaradi zapletenega takratnega položaja v zvezi z ugrabljenimi tujci v Libanonu. Posebno šibkost je pokazala Zagodna Nemčija, ki je v strahu za svoje talce v Libanonu zavračevala izročitev terorista Hamadija Ameriki. Da so ZDA same skušale s prodajo orožja Iranu doseči izpustitev svojih talcev — in to celo v času, ko so pozivale druge države na brezkompromisni boj zoper mednarodni terorizem — je prizadevanjem Reaganove administracije močno škodovalo.

Tako gre naš svet dalje kljub vedno številnejšim in nepredvidenim terorističnim akcijam. Potovanja kamorkoli postajajo nevarna, saj nihče ne more turistom jamčiti srečno pot in srečen povratek.

Po zadnjih poročilih bodo avstralski prijatelji Gadafija v Melbournu odprli posebno pisarno, da bodo ljudi seznanjali z njegovimi "vrlinami"...

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

DRAGI KOTIČKARJI! Sicer me res niste razveselili s celim košem pisem, nekaj pa jih je po veliki noči le prišlo. Kot vidite, sem enega objavil, obenem pa tudi držal svojo obljubo glede SLIKANICE. Tu jo imate – samo barvice v roke! Nekateri izmed vas pa le razveselim z njo. Vem pa, da bi vas dosti več poslalo pobarvano slikanico, če bi vas mama spomnila nanjo. A mame se najbrž raje ustavijo na sprednjih straneh MISLI, Kotiček pa jim uide in s tem tudi vam.

Pobarvano SLIKANICO pošljite do 5. junija, ko bomo izbrali najlepšo za nagrado. – Striček.

MOLITEV ZA LAČNE

**MARIJA, TI, KI JEZUSA DRŽIŠ
IN VEŠ, DA NJEMU NIČ NI NEMOGOČE,
ZA ČUDEŽ PROSI GA, KOT V KANI,
VROČE –
KAR HOČEŠ, V POLNI MERI ZADOBIŠ.**

**IN JEZUS, BOŽJI SIN, KI SVOJE DNI
PET TISOČ MOŽ JE ČUDEŽNO NAHRANIL,
ČLOVEŠKA SRCA BO V DOBROTI GANIL,
DA BODO LAČNIM DALA POMOČI.**

**IN VENDAR V SVETU MNOŽICE LJUDI
ZA SKORJO KRUHA DALE BI ŽIVLJENJE,
OD ZIBELKE NJIH DELEŽ JE TRPLJENJE,
NE SMEHA, SOLZ SO POLNE JIM OČI.**

LJUBKA ŠORLI

Dragi striček in mladi koticarji!

Danes bi vam rada spet nekaj napisala, da ne bom pozabila slovensko.

Za veliko noč smo imeli male počitnice. Preživela sem jih lepo, pa čeprav bolj žalostno kot sem bila praznikov vajena doma v Prekmurju. Veš, striček, zelo pogrešam našo Bistrico, tamkajšnje prijateljice in sošolke ter vse domače, posebno še dedeka in staro mamo.

Na veliko noč sem hodila k slovenski maši v Merrylands. Bilo je zelo veliko ljudi in všeč mi je bilo petje. Nato sem šla za dva dni na počitnice k slovenski družini na farmo v Mona Vale.

No, imela sem kar lepe praznike, a preveč mi je ostala v spominu velika noč doma. Ko je prišla prelepa pomlad po dolgi zimi, se je vse začelo probujati. Velika noč je bila zares zelena in cvetoča. Na veliko soboto se nas je cela vas zbrala pri kapelici: iz vsake hiše so prinesli k blagoslovu jedila in tudi jaz sem prinesla poln jerbas velikonočnih jedil, edila. Na veliko noč pa smo vstali zgodaj, šli k maši in potem jedli velikonočne dobrote: kolač belega kruha, šunko, domače klobase, hren in lepe pirhe, pa ne take iz čokolade, ki so znotraj votli.

Mogoče bom pa drugo leto spet nesla k žegnu na Bistrici. – Mary Bogatec, 12 let, Gladesville, N. S. W.

TRINAJSTI MLADINSKI KONCERT v priredbi slovenskih verskih središč bo letos v Melbournu, v cerkveni dvorani v Kew. Zaradi različnega časa šolskih počitnic smo izbrali za datum koncerta **SOBOTO, 3. OKTOBRA**, ki ustreza tudi udeležencem iz drugih držav.

K sodelovanju vabimo posamezne mladince kot mladinske vokalne, instrumentalne in druge umetniške skupine. Starost nastopajočih naj bo od 13. do 19. leta. V skupini je posameznik lahko mlajši ali starejši, kakor tudi posameznik, ki ni slovenskega rodu.

Nastop posameznika ali skupine naj ne bo daljši od deset minut in obsegati sme od ene do tri točke. Pesmi naj bodo slovenske, lahko pa je ena v drugem jeziku.

Prijave za nastop sprejemajo vsa tri verska središča. Poslužite se najbližjega, ali pa pišite naravnost na melbournsko versko središče, ki ima letos glavno skrb. Prijava naj obsega:

a) ime skupine, imena in starost nastopajočih, kratko predstavitev skupine (nastanek, namen in njeno delo) ter instrumentalno zasedbo.

b) naslov glasbene točke, ime avtorja, čas izvajanja.

Upamo in želimo, da bo tudi letošnji koncert lepo uspel ter privabil veliko slovenske mladine na prijetno domače srečanje.

Slovenska verska središča Avstralije

CROYDON, VIC. – Rad bi se v našem mesečniku "Misli" iskreno zahvalil vsem prijateljem in znancem, ki ste meni in moji družini stali ob strani ob nenadni smrtni nesreči naše drage hčerke in sestre **MARTE**. Zlasti nam je bila v veliko oporo družina Gelt, zato Dragici in Jožetu posebna zahvala. Vsem se zahvalim za molitve pri krsti za pokoj Martine duše, za udeležbo pri maši zadušnici in pri pogrebu. Hvaležni smo tudi darovalcem cvetja oz. darovalcem v dobre name-

MARTI v spomin.

Dne 5. aprila letos se je v avtomobilski nesreči utrnilo dvajset pomladi **MARTE ALBRECHT**.

Leta 1983, ko je redno obiskovala Aquinas College v Ringwoodu, je bila prav tako tudi učenka Satudray School of Modern Languages, v mojem slovenskem razredu v Dandenong High School.

Marta je slovensko izredno lepo govorila in je bila med najboljšimi in najbolj navdušenimi učenci našega jezika.

"Zdaj k sebi te od nas je smrt pozvala;
bogato zrlti žetev smo pred sabo,
a v pravo žetev nam ne bo pognala . . ."

/France Prešeren/

– Marta, zapustila si nas v cvetu mladostne sreče,
veselja in načrtov za bodočnost –
počivaj v miru!

Draga Gelt

ne namesto rož na grob. Prisrčna zahvala p. Baziliju za pomoč pri ureditvi pogreba in prelep pogreb, p. Tonetu in sestram. Naj Bog vsem stotero povrne!

Pokojno hčerko Marto priporočamo v molitev.

Zalujoča družina **J. Albrecht**.

MELBOURNE, VIC. – Iz Yarrama v Gippslandu je prišla žalostna novica, da nas je nepričakovano zapustil tamkajšnji slovenski rojak **FRANC JUHA**. Umril je v sredo 6. maja popoldne na svojem domu. Pogreb je bil v petek 8. maja popoldne ob 2.30 iz tamkajšnje katoliške cerkve na krajevno pokopališče, kjer bodo zemski ostanki čakali vstajenja.

Pokojnik je bil rojen leta 1914 na Igu pri Ljubljani. Konec vojne ga je zajel v Nemčiji, od koder je leta 1947 emigriral v Avstralijo. Njegova žena je nemškega

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST.

N.S.W., 2165

Telefon: 72 1583

rodu. Imata dva otroka, zdaj že odrasla hčerko in sina.

Četudi je pokojnik živel na deželi, proč od slovenske skupnosti in z življenjsko družico druge narodnosti, je vendar ostal zaveden Slovenec. Vsa leta je bil reden naročnik Misli, po katerih je sledil utripu Slovenije doma in po svetu ter tukaj med nami. Naj mu bo lahka avstralska zemlja, njegovi družini ter njegovim sorodnikom tukaj in v domovini pa iskreno sožalje ob nenadni izgubi. — Poročevalec.

SEATON, S. A. — Tole sem našel o zgodovinski knjigi, ki je izšla med nami v Avstraliji, v Reviji ZALIV — Trst — 1986, (Snopič 1 — 4), stran 210. Revija je pod rubriko "Fleši o novih knjigah" objavila sledeče:

Draga Gelt, THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES (Illustrated story of Slovenia)
— Coordinating Committee of Slovenian Organizations in Victoria, Melbourne, October 1985.

Izredno delo velikega monografskega formata je v resnici bolj dokumentirana ilustrirana zgodovina Slovenije, saj je v glavnem spremno besedilo reducirano na nujen prikaz razvojnega poteka skozi stoletja. Avtorici gre vse priznanje, da je na avstralskih tleh zbrala toliko ilustrativnega gradiva, za katero ni uporabila samo slovenske vire, temveč se je zanj morala povezati s številnimi evropskimi knjižnicami in arhivi. Zato je ta avstralski dosežek tudi v marsičem edinstven opus, sad izvirne zamisli, ki bo tujega, predvsem angleškega

bralca, spoznavala s slovensko identiteto; zanimiva pa je tudi za slovenskega človeka na splošno.

Medtem ko avtorici čestitamo ob realizaciji tako pomembnega dela, ki je zahtevalo dolgoletno pripravo, nam je seveda tudi hkrati žal, da ni na koncu posvetila stran ali dve od matice ločenim slovenskim pokrajinam. Prav tako bi lahko v kratkem pregledu slovenskega slovstva uporabila (naj nam oprostijo pripombo) belo stran 175 za kratko poročilo o slovenski kulturi na Koroškem in na Tržaškem v povojnih letih. Veliko bi s tem pripomogla k spoznavanju slovenske stvarnosti v današnjem času.

Toliko iz tržaške revije ZALIV o naši knjigi zgovine, od mene pa pozdrave! — **Dr. Stanislav Frank.**

CABRAMATTA, N. S. W. — ... Ko sledim razvoju dogodkov v rodni domovini, sem zadovoljen, da končno le kažejo nekaj korajže. Moram pa se smejati, ko zdaj po tolikih letih odkrivajo to, kar smo mi trdili že med revolucijo in vsa leta po končani vojni in "osvoboditvi". Seveda imajo besede, izgovorjene ali v tisku, vse večjo težo, če jih pove kdo doma, morda še celo bivši ali aktivni partijec. Iz njih diha razočaranje in strah, kaj bo prinesla bodočnost. Vsega tega ne bi bilo treba, če bi med okupacijo ne nasledili rdeči zvezdi in in komunističnim obljubam. Pozdrav! — **N. N.**

RENMARK, S. A. — "Misli" so res del našega izseljenkega življenja in jih sleherni mesec težko pričakujemo. Če zakasnijo, nas ne moti — da le pridejo! Saj razumemo, da ste prezaposleni. Tudi križanko ali kako drugo uganko na zadnji strani bi težko pogrešal. Rešujem vsako, pošljem pa le kako od časa do časa. Zanje smo največjo zahvalo dolžni rojakinji Ivanki Žabkar, saj so večina njeno delo. Za njen trud najlepša hvala, — nam ugankarjem je v prijetno razvedrilo.

S slovenskimi pozdravi! — **Milan Prešeren.**

RICHMOND, VIC. — Upam, da se bodo kot sem se jaz tudi drugi viktorijski Slovenci z veseljem odzvali in podpisali prošnjo za odobritev zidave našega "Doma ostarelih", ki bo — in verjetno je že zdaj — mnogim zelo potreben. Resnica je tudi, kar ste omenili, da človek nikdar ne ve, kako mu bo jutri, pa

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje je KARL EICHOLZER, rojen 4. novembra 1936, Radlje ob Dravi. (V pismu Rdečega križa je za kraj rojstva sicer napisano Radilje, Jugoslavija, kar pa je gotovo pomota, saj kraja s takim imenom v Jugoslaviji ni. Najpodobnejše ime bi bilo Radlje, zato upam, da se nismo zmotili.) Karla iščejo domači preko Rdečega križa in tukajšnja organizacija RK se že dolgo zama trudi, da bi pogrešanca izsledila. Bi kdo od bralcev MISLI vedel zanj? Njegov zadnji naslov je bil v Sydneyu (67/679 Bourke Street, Surry Hills), zadnjikrat pa se je oglasil domačim 1. junija 1975.

Slehermo sporočilo bo uredništvo hvaležno sprejelo in posredovalo Rdečemu križu.

četudi se danes počuti oskrbljenega za še preostalo življenje. Zato želim mnogo sreče našim skupnim načrtom. Če ne letos, pa bo morda drugo leto bolj ugodno, če bo kaj spremembe pri federalni vladi . . .

Prilagam tudi naslov in naročnino za rojaka, ki še ni naročen na Misli in je tudi 'brezdomec'.

Materinski dan se bliža in obuja tudi meni spomin na drago mamo. Slučajno sem našel prepis, kaj sem svoji mami pisal pred kakimi petnajstimi leti. Boste našli malo prostora za teh nekaj vrstic?

Draga mama!

Ljubezen Vaša mi dala je življenje,

brez nje bi sebe ne poznal;

za srečo Vašo in veselje

čestitam za godovni dan!

Ljubezen Vaša daje mi uteho,

pouk Vaš dragi me krepi,

da našel enkrat si bom streho,
katera zdaj le v sanjah se blešči.

Vsa tuga in trpljenje Vašega življenja

naj Vam postane vir brezmejnega veselja!

Vse bralce pozdravlja — S. Š.

Priporočam se Slovincem
vzvodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljam zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS

1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,

VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno

na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

E. Z. OFFICE MACHINES Pty. Ltd.

Zastopnik podjetij

BROTHER in CASIO

elektronskih pisalnih in računskih strojev.

Popravljamo vse vrste strojev

— naše delo je garantirano.

V zalogi imamo tudi vsakovrstne
stare pisarniške stroje.

EMIL ZAJC

1475 Centre Road, CLAYTON, Vic. 3168

Telefon: 544 8466

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 4657060

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

REŠITEV križanke prejšnje številke:

Vodoravno — 1. ep; 3. Albanija; 9. noht; 11. Eros;
12. tri; 13. pi; 15. tuneli; 18. astronomija; 22. prej;
23. je; 24. dan; 25. Ana; 26. lina; 27. mi; 29. saje;
30. kocke; 32. Jack; 34. itak; 36. ta; 37. Križani. —
Navpično — 1. en; 2. pot; 3. ati; 4. Begunje; 5. ar;
6. nočem; 7. is; 8. ali; 10. hrbtenica; 13. pijanec; 14.
kap; 15. to; 16. Noe; 17. Lidija; 19. sramota; 20. rja;
21. Ana; 26. lajež; 28. ne; 30. kit; 31. kk; 33. kri;
35. Ur.

Rešitev so poslali: Jelka Hojak, Sestre v Slomškove-
vem domu, Ivanka Študent, Olga Bogovič, sestri Bara-
govega doma, Ivan Lapuh, Frančiška Klun, Stanka
Persič, Jože Grilj, Albina Konrad, Marija Oražem,
Lidija Čušin, Majda Skubla, Francka Anžin in Marija
Špiler, Vinko Jager.

Izžreban je bil Ivan Lapuh.

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

Fant dekletu: 'Kaj misliš, ali bi me tvoj oče hotel za zeta?'

Ona: "Prav gotovo! Ima čisto drug okus kot jaz."

TUDI S KISLIM OBRAZOM SE DA SMEJATI . . .

/Uvoženo iz domovine/

- + Ljudstvo so največ zadožili njegovi največji sinovi.
- + Naši sovražniki ne bi v našem sistemu spreminjali ničesar.
- + Ko so na oblasti tisti, ki vse vedo, ni priložnosti za tiste, ki nekaj vedo.
- + Ustava nas ne utegne braniti pred našimi zakoni.
- + Čeprav obstaja samo en kandidat, je še vedno možno glasovati za napačnega.
- + Veliki ljudje imajo tudi veliko senco.
- + Pol stoletja je že minilo, kar ploskamo istim govornikom.
- + Tako visoko ste v oblakih, da bi bili lahko svetniki, ko bi ne bili ateisti.
- + Vrh melje, v bazi se pa kuha.
- + Politiki so se nam tako namnožili, da bi država lahko delala v treh izmenah.
- + Černo bil, Krško bo.
- + Molčati ni nič, soglašati je zlato.
- + Kriza ima veliko obrazov, vse pa lahko vidimo na TV dnevniku.
- + Do tistih, ki so se vkopali na položajih, se je mogoče le priplaziti.
- + Zadnje čase so tudi rdeči večkrat zeleni.
- + Gladovni štrajki po jugoslovansko: prekinitev jela.
- + Iz dobro obveščenih krogov: Nastradali smo!

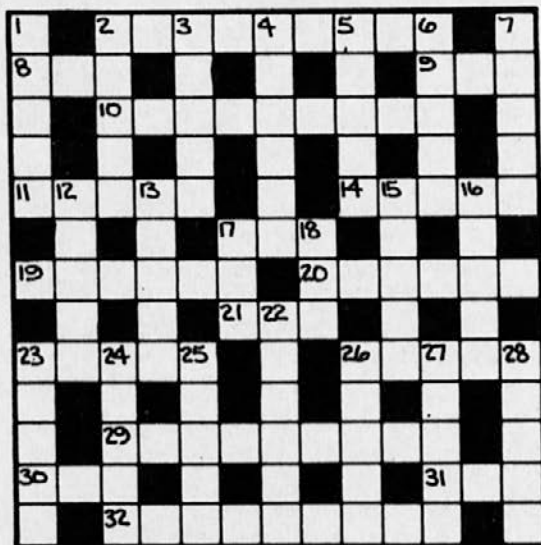
HEIDELBERG CABINETS FRANK ARNUŠ PTY. LTD.

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

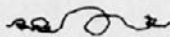
Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 2. praznični čas v cerkvenem letu; 8. sveto število; 9. kip, podoba; 10. formular s seznamom naročene robe; 11. nad nečem; 14. letalo; 17. vsi ga imamo radi; 19. opora ostarelim; 20. zadržuješ; 21. starodavno orožje; 23. poklic, ki zahteva tudi talent; 26. kovino oblikuje; 29. ni kosmat; 30. veznik; 31. predplačilo; 32. javni delavec za skupno blaginjo.

Navpično: 1. v letih; 2. očiten; 3. vodna ptica; 4. obdelovati kovino; 5. del posestva; 6. udje; 7. slovnična beseda za obliko samostalnika; 12. vedeti; 13. znano žensko ime (pomanjševalnica); 15. v kalupu narejeno; 16. del obeda; 17. poljska cvetlica; 18. skupček čebel; 22. enakost; 23. del obleke; 24. del sobe; 25. gojil, hranil; 26. vprašalni zaimек, ki ga zanima velikost; 27. namestnik redovnega predstojnika; 28. iz slame spletena torba.

Rešitev pošljite do 9. junija na uredništvo!

Učitelj: "Nikoli ne smemo poljubljati živali, ker je to zelo nevarno zaradi bolezni, ki se lahko s tem prenašajo."

"Res je, gospod učitelj! Moja teta je vedno poljubljala svojega papagajčka . . ."

"In kaj se je zgodilo?"

"Crknil je."

Ponoči se srečata dva vinska bratca.

"Kam si pa namenjen sredi noči?"

"Stanovanje iščem."

"Kaj nimaš stanovanja?"

"Ima ga že, imam – samo ne vem, kje."

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.

ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.

CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtna spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 20.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

CELOVŠKE MOHORJEVKE za leto 1987 so na razpolago. Cena je 22.– dol. za zbirko štirih knjig. Pa tudi **GORIŠKE** so že prišle: zbirko štirih knjig dobite za 24.– dolarjev.

Knjiga **SLOVENIAN HERITAGE I.** (zbral dr. E. Gobetz) je na razpolago za ceno 26.– dol.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prsrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA), A. C. T.**, je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSLEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja (pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila, zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO
ERIC IVAN GREGORICH

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

**POSEBNI POLET ZA VAS: 10. JUNIJA 1987
SYDNEY / MELBOURNE / LJUBLJANA**

**Zelo ugodne ekonomske prilike
za obisk prelepe Slovenije!**

Na razpolago so tudi posebni poleti do Zagreba: 2, 5, 16 in 30 julija 1987.

Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila! Tudi zaradi novih predpisov glede potnega lista Vam priporočamo: obrnite se na nas čim prej, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

**ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL**

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)**